

Europeiska unionens officiella tidning

L 330

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

14 december 2011

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) nr 1295/2011 av den 13 december 2011 om ändring av förordning (EU) nr 1284/2009 om införande av vissa specifika restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea ... 1
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1296/2011 av den 9 december 2011 om godkännande av en större ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (SUB)] 3
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1297/2011 av den 9 december 2011 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Seggiano (SUB)] 5
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1298/2011 av den 9 december 2011 om godkännande av en större ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Pélardon (SUB)] 7
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1299/2011 av den 9 december 2011 om godkännande av en större ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Azeites do Ribatejo (SUB)] 9

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1300/2011 av den 9 december 2011 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Magyar szürkemarha hús (SGB)]	11
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1301/2011 av den 9 december 2011 om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Vitellone bianco dell'Appennino centrale (SGB)]	13
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1302/2011 av den 9 december 2011 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	15
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1303/2011 av den 9 december 2011 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	17
★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1304/2011 av den 13 december 2011 om återkallande av det tillfälliga upphävandet av den tullfria ordningen för år 2012 för import till Europeiska unionen av vissa varor med ursprung i Norge vilka framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter som avses i rådets förordning (EG) nr 1216/2009.....	19
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1305/2011 av den 13 december 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	21

BESLUT

2011/831/EU:

★ Rådets beslut av den 1 december 2011 om de praktiska förfarandena för rådets utnämning av fyra ledamöter i den europeiska juryn för Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket	23
--	----

2011/832/EU:

★ Kommissionens beslut av den 7 december 2011 om en handledning för företagsregistrering i EU och tredjeland samt global registrering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) [delgivet med nr K(2011) 8896] ⁽¹⁾	25
--	----

2011/833/EU:

★ Kommissionens beslut av den 12 december 2011 om vidareutnyttjande av kommissionens handlingar	39
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1295/2011

av den 13 december 2011

om ändring av förordning (EU) nr 1284/2009 om införande av vissa specifika restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 215.1,

med beaktande av rådets beslut 2011/706/Gusp av den 27 oktober 2011 om ändring av beslut 2010/638/Gusp om restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea ⁽¹⁾,

med beaktande av det gemensamma förslaget från Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EU) nr 1284/2009 ⁽²⁾ infördes till svar på guineanska säkerhetsstyrkors våldsamma ingripande mot politiska demonstranter i Conakry den 28 september 2009 och i enlighet med rådets gemensamma ståndpunkt 2009/788/Gusp ⁽³⁾ (som senare ersattes med rådets beslut 2010/638/Gusp ⁽⁴⁾) vissa restriktiva åtgärder mot Republiken Guinea.
- (2) Beslut 2010/638/Gusp ändrades genom beslut 2011/706/Gusp bland annat för att ändra räckvidden för de restriktiva åtgärderna rörande militär utrustning och utrustning som kan användas för internt förtryck.
- (3) Vissa aspekter av dessa åtgärder faller inom tillämpningsområdet för fördraget och lagstiftningsåtgärder på unionsnivå är därför nödvändiga för att genomföra dem, särskilt för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna i alla medlemsstater tillämpar dem på ett enhetligt sätt.

- (4) Förordning (EU) nr 1284/2009 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1284/2009 ska ersättas med följande:

"1. Med avvikelse från artiklarna 2 och 3 får medlemsstaternas behöriga myndigheter som förtecknas i webbplatserna i bilaga III i vederbörligen motiverade fall ge tillstånd för

- a) försäljning, leverans, överföring eller export av utrustning som kan användas för internt förtryck, förutsatt att den endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd, eller för FN:s och EU:s institutionsuppbyggande program, eller för EU:s och FN:s krishanteringsinsatser,
- b) försäljning, leverans, överföring eller export av icke-dödsbringande utrustning som kan användas för internt förtryck, förutsatt att den endast är avsedd för att göra det möjligt för polisen och gendarmeriet i Republiken Guinea att upprätthålla den allmänna ordningen utan användning av annat våld än skäligt, proportionerligt våld,
- c) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt eller tekniskt bistånd, förmedlingstjänster och andra tjänster som rör sådan utrustning eller sådana program och insatser som avses i leden a och b,
- d) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt eller tekniskt bistånd, förmedlingstjänster och andra tjänster som rör icke-dödsbringande militär utrustning avsedd endast för humanitärt bruk eller som skydd, eller för FN:s och Europeiska unionens institutionsuppbyggande program, eller för Europeiska unionens och FN:s krishanteringsinsatser,

⁽¹⁾ EUT L 281, 28.10.2011, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 346, 23.12.2009, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 281, 28.10.2009, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 280, 26.10.2010, s. 10.

- e) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt eller tekniskt bistånd, förmedlingstjänster och andra tjänster som rör icke-dödsbringande militär utrustning som endast är avsedd för att göra det möjligt för polisen och gendarmeriet i Republiken Guinea att upprätthålla den allmänna ordningen utan användning av annat våld än skäligt, proportionellt våld,
- f) tillhandahållande av finansiering eller ekonomiskt eller tekniskt bistånd, förmedlingstjänster och andra tjänster

som rör fordon som inte är stridsfordon och som har tillverkats för att vara skottsäkra eller utrustats med sådant material och endast är avsedda som skydd för EU:s och dess medlemsstaters personal i Republiken Guinea.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2011.

På rådets vägnar

M. CICHOCKI

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1296/2011

av den 9 december 2011

om godkännande av en större ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket i förordning (EG) nr 510/2006 undersökt Italiens ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Riso di Baraggia Biellese e Vercellese" som registrerats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 982/2007⁽²⁾.

- (2) Eftersom de aktuella ändringarna inte är mindre i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändringar i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ändringar av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 217, 22.8.2007, s. 22.

⁽³⁾ EUT C 56, 22.2.2011, s. 18.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6. Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

ITALIEN

Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1297/2011

av den 9 december 2011

om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Seggiano (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.5 tredje och fjärde styckena, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 510/2006 och med tillämpning av artikel 17.2 i samma förordning har Italiens ansökan om registrering av beteckningen "Seggiano" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽²⁾.
- (2) Förenade kungariket har gjort invändningar mot registreringen i enlighet med artikel 7.1 i förordning (EG) nr 510/2006. Det ansågs möjligt att ta upp invändningen till prövning, på grundval av artikel 7.3 i förordningen.
- (3) Förenade kungariket angav vid sina invändningar att registreringen av beteckningen i fråga skulle strida mot

artikel 3.4 i förordning (EG) nr 510/2006 och äventyra existerande varumärken som registrerats inom Förenade kungarikets territorium.

- (4) Kommissionen uppmanade genom en skrivelse av den 18 november 2010 de berörda medlemsstaterna att samsannan försöka nå en överenskommelse i enlighet med sina inhemska förfaranden.
- (5) Eftersom en överenskommelse har kunnat nå mellan Italien och Förenade kungariket inom den givna tidsfristen, med mindre ändringar i specifikationen och utan ändringar i det sammanfattande dokumentet som offentliggjorts i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 510/2006 bör beteckningen "Seggiano" föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 77, 26.3.2010, s. 6.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.5. Oljor och fetter (smör, margarin, oljor etc.)

ITALIEN

Seggiano (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1298/2011

av den 9 december 2011

om godkännande av en större ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Pélardon (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket i förordning (EG) nr 510/2006 undersökt Frankrikes ansökan om godkännande av en ändring av det samlade dokumentet för den skyddade ursprungsbeteckningen "Pélardon" som registrerats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 2400/1996⁽²⁾ i dess ändrade lydelse enligt förordning (EG) nr 2372/2001⁽³⁾.

- (2) Eftersom de aktuella ändringarna inte är mindre i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen offentliggjort ansökan om en ändring i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽⁴⁾. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ändringar av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 320, 5.12.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 35, 4.2.2011, s. 13.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.3. Ost

FRANKRIKE

Pélardon (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1299/2011

av den 9 december 2011

om godkännande av en större ändring av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Azeites do Ribatejo (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket, och med tillämpning av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 510/2006, undersökt Portugals ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen "Azeites do Ribatejo" som registrerats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 1107/96⁽²⁾.

- (2) Eftersom de aktuella ändringarna inte är mindre i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändringar i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ändringar av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för den beteckning som anges i bilagan till denna förordning godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 56, 22.2.2010, s. 13.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.5. Oljor och fetter (smör, margarin, oljor etc.)

PORTUGAL

Azeites do Ribatejo (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1300/2011**av den 9 december 2011****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Magyar szürkemarha hús (SGB)]**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den
20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ur-
sprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾,
särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG)
nr 510/2006 har Ungerns ansökan om registrering av
beteckningen "Magyar szürkemarha hús" offentliggjorts i
Europeiska unionens officiella tidning ⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG)
nr 510/2006 har inkommit till kommissionen och därför
bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska
föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 83, 17.3.2011, s. 14.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.1. Färskt kött (och slaktbiprodukter)

UNGERN

Magyar szürkemarha hús (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1301/2011

av den 9 december 2011

om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Vitellone bianco dell'Appennino centrale (SGB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket i kommissionens förordning (EG) nr 510/2006, granskat Italiens ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade geografiska beteckningen "Vitellone bianco dell'Appennino centrale". Denna har registrerats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 1107/96⁽²⁾ i dess ändrade lydelse enligt förordning (EG) nr 134/98⁽³⁾.

- (2) Eftersom de aktuella ändringarna inte är mindre i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 510/2006, har kommissionen offentliggjort ansökan om ändringar i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽⁴⁾. Detta har skett i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning. Då inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen, bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ändringar i produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande den beteckning som anges i bilagan till den här förordningen godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 82, 16.3.2011, s. 7.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Classe 1.1. Färskt kött (och slaktbiprodukter)

ITALIEN

Vitellone bianco dell'Appennino centrale (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1302/2011**av den 9 december 2011****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.
- (2) Genom förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 enligt den motivering som anges i kolumn 3 i tabellen.

(4) Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende klassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning bör, under en period på tre månader, kunna åberopas av innehavaren i enlighet med artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.

(5) Tullkodexkommittén har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning får under en period på tre månader fortfarande åberopas i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>Plastflaska gjord av polyeten med propp och rund bas.</p> <p>Produkten är cirka 20 cm hög och rymmer 0,5 liter.</p> <p>Produkten är avsedd att sättas i en flaskhållare på cyklar, och den används för att transportera dryck.</p> <p>(Se foto) (*)</p>	3923 30 10	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 3923, 3923 30 och 3923 30 10.</p> <p>Eftersom produkten är en plastflaska med propp och inte innehåller några andra delar, såsom till exempel avtagbar kopp, och eftersom den används för att transportera dryck kan den inte anses vara en bords- och köksartikel eller annan hushållsartikel enligt nummer 3924. Klassificering enligt nummer 3924 är därför utesluten.</p> <p>Produkten, som är en artikel för transport eller förpackning av varor, ska därför klassificeras enligt nummer 3923 (se förklarande anmärkningar till nummer 3923 första stycket a).</p>

(*) Fotot är av rent vägledande karaktär.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1303/2011**av den 9 december 2011****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.
- (2) Genom förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 enligt den motivering som anges i kolumn 3 i tabellen.

(4) Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende klassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning bör, under en period på tre månader, kunna återopas av innehavaren i enlighet med artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.

(5) Tullkodexkommittén har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning får under en period på tre månader fortfarande återopas i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 december 2011.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>Gel för smärtlindning med följande beståndsdelar:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Isopropylalkohol. — Vatten. — Örtextrakt (<i>Ilex paraguariensis</i>). — Polymerer av akrylsyra (karbomer). — Trietanolamin. — Mentol. — Kamfer. — Kiseldioxid. — Metylparaben. — Glycerin. — Propylenglykol. — Tartrazin (E102) — Brillantblått FCF (E133). <p>Beståndsdelarnas kvantitet anges inte på produktens förpackning.</p> <p>Av förpackningen framgår att produkten är avsedd för tillfällig lindring av lättare muskel- och ledvärk i samband med artrit smärta, ryggont, sträckningar och stukningar.</p>	3824 90 97	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, kompletterande anmärkning 1 till kapitel 30 och texten till KN-nummer 3824, 3824 90 och 3824 90 97.</p> <p>Produkten är varken avsedd för terapeutiskt bruk, eftersom den inte behandlar eller botar en åkomma eller sjukdom, eller för profylaktiskt bruk, eftersom den inte förebygger eller skyddar mot en åkomma eller sjukdom. Produkten uppfyller inte heller kraven i den kompletterande anmärkningen 1 till kapitel 30. Klassificering som medikament enligt nr 3004 är därför utesluten.</p> <p>Produkten är inte att betrakta som en skönhets- eller makeup-produkt, eftersom den inte används för hudvård. Även om produkten svalkar huden där den appliceras, behandlas inte huden på något annat sätt. Klassificering enligt nr 3304 är därför utesluten.</p> <p>Produkten ska därför klassificeras enligt KN-nummer 3824 90 97 som andra kemiska produkter eller preparat från kemiska eller närstående industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans.</p>

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1304/2011

av den 13 december 2011

om återkallande av det tillfälliga upphävandet av den tullfria ordningen för år 2012 för import till Europeiska unionen av vissa varor med ursprung i Norge vilka framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter som avses i rådets förordning (EG) nr 1216/2009

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1216/2009 av den 30 november 2009 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 7.2,

med beaktande av rådets beslut 2004/859/EG av den 25 oktober 2004 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Norge om protokoll 2 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge⁽²⁾, särskilt artikel 3, och

av följande skäl:

- (1) I protokoll 2 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge⁽³⁾ och i protokoll 3 till EES-avtalet⁽⁴⁾, fastställs regler för handeln mellan de avtalsslutande parterna med vissa jordbruksprodukter och vissa bearbetade jordbruksprodukter.
- (2) I protokoll 3 till EES-avtalet, ändrat genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 138/2004⁽⁵⁾, föreskrivs att tullfrihet ska tillämpas på vissa vatten med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, som klassificeras enligt KN-nummer 2202 10 00, och vissa andra alkoholfria drycker innehållande socker, som klassificeras enligt KN-nummer ex 2202 90 10.
- (3) Tullfriheten för dessa vatten och andra drycker har tillfälligt upphävts för Norge genom avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Norge om protokoll 2 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge⁽⁶⁾ (nedan kallat *avtalet*), godkänt genom beslut 2004/859/EG. Enligt punkt IV i det justerade

protokollet till avtalet ska tullfri import av varor enligt KN-nummer 2202 10 00 och ex 2202 90 10 med ursprung i Norge endast vara tillåten inom gränserna för en tullfri kvot, medan tull ska erläggas för import utöver denna kvot.

- (4) Enligt punkt IV tredje strecksatsen sista meningen i det justerade protokollet till avtalet bör de berörda produkterna beviljas obegränsad tullfri tillgång till Europeiska unionen om tullkvoten inte har uttömts senast den 31 oktober det föregående året. Enligt de uppgifter som lämnats till kommissionen var den årliga kvoten för 2011 för de berörda produkterna, som öppnades genom kommissionens förordning (EU) nr 1248/2010⁽⁷⁾, inte uttömd den 31 oktober 2011. Därför bör de berörda produkterna beviljas obegränsad tullfri tillgång till Europeiska unionen under perioden 1 januari 2012–31 december 2012.
- (5) Därför måste det tillfälliga upphävandet av tullfriheten enligt protokoll 2 återkallas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för övergripande frågor rörande handeln med bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härigenom återkallas, från och med den 1 januari till och med den 31 december 2012, det tillfälliga upphävandet av den tullfria ordning som i enlighet med protokoll 2 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge tillämpas på varor enligt KN-nummer 2202 10 00 (vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne) och ex 2202 90 10 (andra alkoholfria drycker innehållande socker [sackaros eller invertsocker]).
2. De ursprungsregler som är ömsesidigt tillämpliga på de varor som avses i punkt 1 ska vara de som anges i protokoll 3 till det bilaterala frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Konungariket Norge.

⁽¹⁾ EUT L 328, 15.12.2009, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 70.

⁽³⁾ EGT L 171, 27.6.1973, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 24.1.2002, s. 37.

⁽⁵⁾ EUT L 342, 18.11.2004, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 72.

⁽⁷⁾ EUT L 341, 23.12.2010, s. 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1305/2011**av den 13 december 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 december 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2011.

*På kommissionens vägnar
För ordföranden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	AL	58,0
	MA	72,2
	TN	80,5
	TR	94,4
	ZZ	76,3
0707 00 05	EG	170,1
	TR	111,9
	ZZ	141,0
0709 90 70	MA	41,1
	TR	146,0
	ZZ	93,6
0805 10 20	AR	40,2
	BR	41,5
	CL	30,5
	MA	56,3
	TR	58,8
	ZA	54,0
	ZZ	46,9
0805 20 10	MA	65,1
	ZZ	65,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	84,5
	TR	80,1
	ZZ	82,3
0805 50 10	TR	55,7
	ZZ	55,7
0808 10 80	CA	109,9
	CL	90,0
	US	118,0
	ZA	80,2
	ZZ	99,5
0808 20 50	CN	60,4
	ZZ	60,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 1 december 2011

om de praktiska förfarandena för rådets utnämning av fyra ledamöter i den europeiska juryn för Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket

(2011/831/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

Artikel 1

Rådet ska besluta om utnämningen av fyra ledamöter i den europeiska juryn i enlighet med de praktiska förfarandena i artikel 2.

med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1194/2011/EU av den 16 november 2011 om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket⁽¹⁾, särskilt artikel 8, och

Artikel 2

av följande skäl:

- (1) I artikel 8 i beslut nr 1194/2011/EU föreskrivs att en europeisk jury med oberoende experter (*den europeiska juryn*) ska inrättas och att denna jury ska bestå av tretton ledamöter som utnämns av europeiska institutioner och organ och varav fyra ska utnämnas av rådet för en tre-årsperiod.
- (2) Varje institution och organ bör sträva efter att kompetenserna hos de ledamöter i den europeiska juryn som de utnämner kompletteras varandra i så stor utsträckning som möjligt.
- (3) Vid tidpunkten för anmälan av kandidater till posten som ledamot i den europeiska juryn uppmanas medlemsstater som redan har en eller flera experter i den juryn som utnämndes av en annan institution eller ett annat organ än rådet, att beakta förbättringen av den geografiska spridningen och könsfördelningen i den europeiska juryn när de fattar beslut om sitt deltagande i förfarandet.
- (4) Det är lämpligt att rådet beslutar om de praktiska förfarandena för utnämning av sina fyra ledamöter i den europeiska juryn.
- (5) Dessa förfaranden bör vara rättvisa, lätta att genomföra, icke-diskriminerande och öppna samt ha som mål att säkerställa att de ledamöter som utnämns till den europeiska juryn fullgör sina skyldigheter på lämpligt sätt.
- (6) Dessa förfaranden bör om nödvändigt anpassas mot bakgrund av resultaten av de utvärderingar av insatsen för det europeiska kulturarvsmärket som föreskrivs i artikel 18 i beslut nr 1194/2011/EU.

1. Medlemsstaterna ska inbjudas att anmäla kandidater till posten som ledamot i den europeiska juryn. Medlemsstaternas medverkan i förfarandet ska vara frivillig. Varje medlemsstat ska ha rätt att föreslå endast en kandidat. För att säkerställa en god geografisk spridning ska medlemsstater som har av rådet utnämnda experter för den föregående perioden uteslutas från medverkan.

2. Förslag på kandidater ska lämnas skriftligen och ska klart och tydligt visa att en viss kandidat är en oberoende expert med lång erfarenhet och stor expertis på de områden som är relevanta för insatsens mål och att kandidaten förbinder sig att arbeta i den europeiska juryn, i enlighet med de krav som fastställs i del 1 i bilagan. Förslagen ska också innehålla en vederbörligen undertecknad förklaring i enlighet med del 2 i bilagan.

3. I förslagen ska ett av följande huvudsakliga expertisområden anges för varje kandidat:

— Europeisk historia och kultur.

— Utbildning och ungdomsfrågor.

— Kulturförvaltning, inbegripet kulturarvsaspekten.

— Kommunikation och turism.

4. En lottdragning ska organiseras bland de förslag som godtagits av det relevanta förberedande organet inom rådet i syfte att välja ut en kandidat inom var och en av de fyra kategorier som avses i punkt 3. Det namn som först dras inom varje kategori ska anses valt. Detta urval ska därefter godkännas av rådet.

⁽¹⁾ EUT L 303, 22.11.2011, s. 1.

5. Om det inte finns några kandidater inom en eller flera kategorier, ska en eller flera extra kandidater tas från de kategorier där de flesta kandidaterna finns. Om det endast finns en kandidat inom en viss kategori, ska den kandidaten anses vara vald utan lottdragning.

6. Om en ledamot i den europeiska juryn inte kan fullgöra sitt uppdrag, ska den medlemsstat som utnämnde den ledamoten utnämna en ersättare så snart som möjligt. Denna utnämning ska uppfylla kraven i delarna 1 och 2 i bilagan och gälla för återstoden av den ledamotens mandatperiod.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 1 december 2011.

På rådets vägnar
W. KOSINIAK-KAMYSZ
Ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER DE KRAV SOM SKA UPPFYLLAS AV KANDIDATERNA

DEL 1

VARJE SKRIFTLIG ANMÄLAN SKA INNEHÅLLA FÖLJANDE:

- En beskrivning av kandidatens utbildning, yrkeserfarenhet och framstående prestationer av relevans för insatsens mål samt de kriterier som kulturarvsplatserna ska uppfylla.
- Val av ett särskilt expertisområde, åtföljt av skälen till detta val.

DEL 2

VARJE ANMÄLAN SKA INNEHÅLLA FÖLJANDE SKRIFTLIGA FÖRKLARING:

"Jag är medveten om

- de arbetsuppgifter som ingår i uppdraget och har möjlighet att ägna ett lämpligt antal arbetsdagar per år åt att arbeta för den europeiska juryn,
 - att uppdraget som ledamot i den europeiska juryn inte är ett förtroendeuppdrag och att jag från kommissionen kommer att erhålla arvode för detta arbete samt ersättning för mina rese- och logikostnader,
 - att arbetsuppgifterna förutsätter oberoende och att jag varje år måste underteckna en förklaring där jag bekräftar att det inte föreligger någon aktuell eller potentiell intressekonflikt för min del, i enlighet med artikel 8.5 i beslut nr 1194/2011/EU."
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 december 2011

om en handledning för företagsregistrering i EU och tredjeland samt global registrering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas)*[delgivet med nr K(2011) 8896]*

(Text av betydelse för EES)

(2011/832/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 3 och 46.4, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1221/2009 fastställs möjligheten för organisationer med flera anläggningar belägna i en eller flera medlemsstater eller tredjeländer att registreras enligt Emas.
- (2) Företag och andra organisationer som har anläggningar belägna i olika medlemsstater eller tredjeländer bör få ytterligare information och vägledning om möjligheterna att registreras enligt Emas.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som har inrättats enligt artikel 49 i förordning (EG) nr 1221/2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 46.4 och för att ge ytterligare klagörande information om artikel 3 i förordning (EG) nr 1221/2009 antar kommissionen denna handledning för företagsregistrering i EU och tredjeland samt global registrering enligt Emas.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2011.

På kommissionens vägnar
Janez POTOČNIK
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 1.

BILAGA

Handledning för företagsregistrering i EU och tredjeländer samt global registrering enligt Emas (förordning (EG) nr 1221/2009)

1. INLEDNING

Syftet med detta dokument är att ge vägledning om hur den europeiska miljölednings- och miljörevisionsordningen (Emas) fungerar för organisationer som har dotterbolag och anläggningar belägna i flera av EU:s medlemsstater och/eller i tredjeländer samt att ge särskild vägledning till medlemsstater, kontrollanter och organisationer som kan använda den för registreringsändamål. Denna handledning är ett resultat av artikel 46.4 i Emas-förordningen ⁽¹⁾, där det fastställs att "[k]ommissionen ska i samarbete med forumet av behöriga organ utarbeta en handledning för registrering av organisationer utanför gemenskapen" samt av artikel 16.3, där det fastställs att "[f]orumet av behöriga organ ska utarbeta riktlinjer för att säkerställa en konsekvent tillämpning av de rutiner som gäller för registrering av organisationer enligt denna förordning, inklusive förnyelse av registrering samt tillfällig och permanent avregistrering av organisationer, i och utanför gemenskapen".

När Emas infördes 1993 utformades ordningen för att omfatta enskilda anläggningar i organisationer från industri- och tillverkningssektorerna. Efter den första översynen 2001 öppnades Emas II för samtliga organisationer med flera anläggningar (belägna i någon av EU:s medlemsstater och EES-länderna liksom tidigare). Emas III har utvidgats ytterligare och ordningen är nu tillämplig för organisationer i och utanför EU.

Öppnandet av Emas för tredjeländer ger organisationer från alla sektorer ett verktyg för att uppnå höga miljöprestandanivåer som kan vara allmänt erkända av aktörer inom Europeiska gemenskapen.

Det är upp till medlemsstaterna att besluta om deras nationella behöriga organ ska tillhandahålla registreringen av organisationer i tredjeländer i enlighet med artikel 11.1 i Emas-förordningen.

Registrering

Det inbördes förhållandet mellan registrering av organisationer med flera anläggningar inom EU och registrering av organisationer utanför EU leder till att det i praktiken kan uppstå flera olika situationer. Detta dokument ger allmän vägledning för de fall som måste hanteras av behöriga organ, miljökontrollanter och organisationer som gör en Emas-ansökan. Följande tre typsituationer analyseras:

- Situation 1: Registrering av organisationer med anläggningar belägna i mer än en EU-medlemsstat (**företagsregistrering i EU**).
- Situation 2: Registrering av enskilda organisationer eller företagsorganisationer belägna i tredjeländer (**registrering i tredjeländer**).
- Situation 3: Registrering av organisationer med anläggningar belägna i såväl EU-medlemsstater som tredjeländer (**global registrering**).

För samtliga dessa tre förfaranden gäller att organisationen får ansöka om företagsregistrering för samtliga eller vissa av dessa anläggningar. Organisationen som gör en ansökan väljer själv vilka anläggningar som ska ingå i registreringen.

Observera:

Det enkla fallet med en nationell företagsregistrering i EU behandlas inte i denna handledning.

I denna vägledning behandlas frågor som

- identifiering av det behöriga organet,
- ackreditering eller licensiering av miljökontrollanter som är verksamma utanför EU,
- samordning mellan medlemsstaterna för dessa förfaranden,
- efterlevnad av lagstadgade krav i tredjeländer,
- förnyelse, permanent avregistrering och tillfällig avregistrering av företagsregistreringar.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 1221/2009.

Kraven för dessa tre situationer är ofta ganska likartade, men korsreferenser mellan de olika kapitlen har använts i minsta möjliga omfattning för att göra texten läsvänligare. Uppprepningar kan därför förekomma.

Med tanke på Emas trovärdighet är det viktigt att förordningen tillämpas på ett liknande sätt i och utanför EU. Hänsyn måste därför tas till skillnader och svårigheter som har uppstått när vissa specifika delar av Emas har tillämpats, t.ex. efterlevnad av lagstadgade krav. Behöriga organ i medlemsstater som tillåter registreringar i tredjeland ska inrätta specifika förfaranden för att se till att Emas i och utanför EU resulterar i likvärdiga system. De historiska, ekonomiska och kulturella förbindelserna mellan EU:s medlemsstater och tredjeländerna kan driva på genomförandet av Emas i tredjeland och Emas globalt. Detta kan utnyttjas för att underlätta utvidgningen av Emas till hela världen.

2. TERMINOLOGI

I denna handledning används följande terminologi:

Med *huvudkontor* avses en ledningsenhet högst upp i en organisation med flera anläggningar som kontrollerar och samordnar organisationens huvudverksamheter, som strategisk planering, kommunikation, skatterelaterade och rättsliga frågor, marknadsföring, finansiering osv.

Med *ledningscentral* avses en anläggning annan än huvudkontoret för organisationen med flera anläggningar, vilken särskilt har utsetts för registrering enligt Emas-förordningen och svarar för styrning och samordning av miljöledningssystemet.

Med *ledande behörigt organ* avses det behöriga organ som ansvarar för förfarandet för företagsregistrering i EU och tredjeland samt den globala registreringen.

Observera:

Artikel 3.3 i Emas-förordningen handlar om fastställandet av det (ledande) behöriga organet.

Fastställandet av det ledande behöriga organet kan variera beroende på "situationerna" enligt ovan:

— I situation 1 (företagsregistrering i EU) är ledande behörigt organ det behöriga organet från den medlemsstat där den ansökande organisationens huvudkontor eller ledningscentral är beläget/belägen.

— När det gäller registrering i tredjeland och global registrering ska det vara det behöriga organet från den medlemsstat som tillhandahåller registrering av organisationer utanför gemenskapen och som har utfört ackreditering av kontrollanten. Med andra ord måste medlemsstaten för det första se till att det finns möjlighet till registrering i tredjeland och för det andra att det finns kontrollanter som är ackrediterade eller licensierade för kontroller i dessa tredjeländer där de anläggningar som omfattas av registreringsförfarandet är belägna.

3. FÖRETAGSREGISTRERING I EU – REGISTRERING AV ORGANISATIONER MED FLERA ANLÄGGNINGAR I FLERA OLIKA MEDLEMSSTATER

3.1 Tillämplig lagstiftning och efterlevnad av lagstadgade krav i EU:s medlemsstater

3.1.1 Organisationer måste alltid uppfylla de lagstadgade kraven på EU-nivå och nationell nivå för de anläggningar som ingår i Emas-registreringen.

3.1.2 Enligt bilaga IV.B g i Emas-förordningen ska organisationers miljöredovisning innehålla en hänvisning till de tillämpliga lagstadgade miljökraven.

3.1.3 För att tillhandahålla "faktaunderlag eller dokument som styrker" efterlevnad av de lagstadgade kraven, som avses i artikel 4.4 i Emas-förordningen, får organisationen lämna redovisningar från behöriga tillsynsmyndigheter som visar att det inte finns några belägg för att lagstadgade krav inte skulle ha efterlevts och/eller att företaget inte är involverat i därtill kopplade tillsynsförfaranden, rättstvister eller överklagandeförfaranden. Som ett led i kontrollförfarandet ska kontrollanterna kontrollera samtliga miljötillstånd som är tillämpliga för organisationen eller varje annan typ av belägg i enlighet med det gällande rättssystemet i den medlemsstat där anläggningen är belägen.

3.2 De behöriga organens uppgifter

3.2.1 När det gäller företagsregistrering i EU är sätet för organisationens huvudkontor eller ledningscentral (i den ordningen) avgörande när man ska fastställa vilket som är det ledande behöriga organet.

3.2.2 Vid **företagsregistrering i EU** samarbetar det ledande behöriga organet enbart med samtliga behöriga organ som är belägna i medlemsstater där de anläggningar som omfattas av förfarandet för företagsregistrering är belägna.

3.2.3 Det ledande behöriga organet ansvarar för registreringen och samordnar förfarandet med övriga behöriga organ.

Det ledande behöriga organet får inte registrera, tillfälligt eller permanent avregistrera eller förnya registreringen för en organisation om det behöriga organet från en annan medlemsstat, där anläggningarna för den organisation som omfattas av registreringen är belägna, inte ställer sig bakom registreringen, den tillfälliga eller permanenta avregistreringen eller förnyelsen (se 3.4. och 3.6 i denna handledning). Som framgår av avsnitt 3.4.6 kan det ledande behöriga organet också besluta att gå vidare med ett förfarande för företagsregistrering med mindre tillämpningsområde (dvs. utan den omtvistade anläggningen).

3.2.4 De behöriga organen bör samordna sin verksamhet med ackrediterings- och licensieringsorganen i sina medlemsstater för att se till att såväl det behöriga organet som ackrediterings- eller licensieringsorganet kan utföra sina respektive uppgifter på ett samordnat sätt.

3.2.5 Allmänna principer och specifika samordningsförfaranden för behöriga organ ska fastställas och godkännas av forumet av behöriga organ inom sex månader efter det att denna handledning har antagits. De kommer därefter att lämnas in för antagande i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll som avses i artiklarna 48.2 och 49.3 i Emas-förordningen.

3.2.6 Forumet av behöriga organ ska utarbeta standardformulär på alla officiella EU-språk för att genomföra ovan nämnda "samordningsförfaranden". För att kunna kommunicera effektivt och samtidigt minimera missförstånd till följd av språksvårigheter kommer standardformulären framför allt att bestå av kryssrutor och ett ytterst begränsat antal kommentarfält som kan innehålla fritext. Skriftlig dokumentation över denna kommunikation i form av vanliga brev, e-postmeddelanden eller fax bör lagras hos de behöriga organen för den händelse att det skulle uppstå tvister.

Ovan nämnda formulär bör omfatta en förteckning över gällande avgifter för samtliga medlemsstater i form av en bilaga som kan uppdateras.

3.3 De ackrediterade eller licensierade kontrollanternas uppgifter

3.3.1 Allmänna regler för Emas-miljökontrollanter, deras ackreditering eller licens samt för kontrollförfarandet fastställs i kapitlen V och VI i Emas-förordningen.

3.3.2 Kontrollen av miljöledningssystemet och godkännandet av Emas-miljöredovisningen måste utföras av en Emas-miljökontrollant som är ackrediterad eller licensierad för det relevanta tillämpningsområdet i enlighet med Nace-koderna ⁽¹⁾.

3.3.3 Vid registrering av en organisation med flera anläggningar och verksamheter måste kontrollantens/kontrollanternas ackreditering täcka samtliga Nace-koder för organisationens anläggningar och verksamheter. Om en kontrollant inte är ackrediterad eller licensierad för samtliga relevanta Nace-koder, ska andra ackrediterade miljökontrollanter vid behov involveras i ett ärendebaserat samarbete. Det är upp till organisationen som ansöker om registrering att besluta om den vill involvera flera ackrediterade kontrollanter med hänsyn till artikel 4 i Emas-förordningen. Det behöver inte enbart vara bristen på kontrollanter som är ackrediterade för de relevanta Nace-koderna som gör att organisationer väljer att använda flera olika kontrollanter. Det kan även finnas andra skäl (t.ex. lokal erfarenhet, språkkunskaper eller ett önskemål om att kombinera Emas-kontrollen med en certifiering i förhållande till andra standarder). Alla samarbetande kontrollanter måste underteckna den deklaration som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen samt Emas-miljöredovisningen. Varje involverad kontrollant ansvarar för resultatet av de delar av kontrollen som följer av hans/hennes eget expertområde (avser i första hand specifika Nace-koder). Praxisen att alla kontrollanter måste underteckna samma deklaration gör det möjligt för det ledande behöriga organet att identifiera alla involverade kontrollanter. Genom de samarbetande behöriga organen (som i sin tur bör samordna sin verksamhet med ackrediterings- och licensieringsorganen) kan följaktligen det ledande behöriga organet kontrollera om alla involverade kontrollanter har uppfyllt kraven på förhandsinformation enligt artikel 23.2 i Emas-förordningen. Detta innebär också att det ledande behöriga organet kan kontrollera om de involverade kontrollanternas Nace-koder omfattar den aktuella organisationens koder.

3.3.4 Kontrollanter som är ackrediterade eller licensierade i en medlemsstat får vara verksamma i andra medlemsstater. Kontrollanter ska lämna sina uppgifter till ackrediterings- eller licensieringsorganet i den medlemsstat där de har för avsikt att verka minst fyra veckor innan de inleder sin verksamhet.

⁽¹⁾ Som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

- 3.3.5 Vid problem/negativa resultat ska det ackrediterings- eller licensieringsorgan som utövar tillsyn över kontrollantens eller kontrollanternas verksamhet i medlemsstaten sända en tillsynsrapport till det behöriga organet i denna medlemsstat. Detta behöriga organ ska sedan översända tillsynsrapporten till det ledande behöriga organ som ansvarar för företagsregistreringen i EU.
- 3.3.6 Om en kontrollant upptäcker bristande efterlevnad av de lagstadgade kraven vid den kontroll som utförs i samband med den första registreringen, ska han/hon inte underteckna den deklaration som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen samt Emas-miljöredovisningen.
- 3.3.7 Om en kontrollant upptäcker bristande efterlevnad av de lagstadgade kraven under registreringens giltighetsperiod eller i samband med förnyelse av registreringen, kan han/hon rapportera till det (ledande) behöriga organet att organisationen i fråga inte uppfyller Emas-kraven längre. Vid förnyelse av Emas-registreringen får han/hon endast underteckna den deklaration som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen samt den uppdaterade Emas-miljöredovisningen om organisationen visar att den har vidtagit åtgärder (dvs. i samarbete med tillsynsmyndigheterna) för att säkerställa att de lagstadgade kraven uppfylls på nytt. Om organisationen inte vidtar tillräckliga åtgärder för att komma till rätta med den bristande efterlevnaden, ska kontrollanten inte godkänna den uppdaterade redovisningen och inte underteckna deklarationen och Emas-miljöredovisningen. Emas-miljökontrollanten ska med andra ord endast underteckna deklarationen och godkänna Emas-miljöredovisningen om de lagstadgade kraven uppfylls fullt ut.

3.4 Registreringsförfarande

- 3.4.1 Allmänna regler för registreringen fastställs i kapitlen II, III och IV i Emas-förordningen.
- 3.4.2 Organisationen ska i ett tidigt skede ta kontakt med kontrollanten/kontrollanterna och det ledande behöriga organet för att klargöra språkfrågor när det gäller de dokument som krävs för registrering, med avseende på kraven i artikel 5.3 och bilaga IV.D i Emas-förordningen.
- 3.4.3 Det ledande behöriga organet ska kontrollera informationen i ansökan och ska underrätta övriga involverade behöriga organ om detta. Detta innebär att det ledande behöriga organet får information från de involverade behöriga organen om de involverade nationella anläggningarnas information är giltig.
- 3.4.4 Via sina ackrediterings- och licensieringsorgan ska de behöriga organen för sina egna medlemsstaters räkning kontrollera om de kontrollanter som är involverade i registreringsförfarandet är ackrediterade eller licensierade för samtliga Nace-koder som är aktuella i registreringsförfarandet. Detta innebär att det behöriga organet kontrollerar om kontrollanten eller kontrollanterna har lämnat in korrekta uppgifter i tid (minst fyra veckor före varje kontroll i en medlemsstat) i enlighet med artikel 24.1 i Emas-förordningen. Det behöriga organet måste därför underrätta ackrediterings- eller licensieringsorganet i sin medlemsstat genom ett enkelt meddelande att det finns anläggningar som ska registreras på grundval av kontroll-/godkännandeverksamhet som har utförts av kontrollanter från andra medlemsstater. Om kontrollantens kompetens inte godkänns av ackrediterings- och licensieringsorganen, kan något av dessa organ förmå kontrollanten att uppfylla de tillämpliga kraven eller underrätta det behöriga organet om problemet. Utan dessa minimikrav för kommunikationen mellan de behöriga organen och ackrediterings- och licensieringsorganen samt mellan de behöriga organen och det ledande behöriga organet skulle tillsynsverksamheten kunna undergrävas.
- 3.4.5 Samtliga behöriga organ som är involverade i registreringsförfarandet ska tillämpa sina nationella förfaranden för att kontrollera att Emas-förordningen efterlevs när det gäller de anläggningar som är belägna i deras respektive medlemsstat. De ska underrätta det ledande behöriga organet om sitt beslut (kan registreras/kan inte registreras). Vid avslag ska det behöriga organet underrätta det ledande behöriga organet om skälen till detta genom en redovisning. Eftersom denna redovisning är bindande, kan det ledande behöriga organet antingen besluta att avbryta förfarandet för företagsregistrering fram till dess att förordningens krav är uppfyllda (i så fall kommer ingen av anläggningarna att bli Emas-registrerade) eller också informera organisationen om att de kan gå vidare med ett förfarande för företagsregistrering utan den omtvistade anläggningen.
- 3.4.6 Efter registreringsbeslutet ska det ledande behöriga organet informera samtliga involverade nationella behöriga organ, som i sin tur informerar sina respektive tillsynsmyndigheter.

Observera:

- Europeiska kommissionen uppmuntrar de involverade behöriga organen att utbyta kontaktuppgifter med sina respektive tillsynsmyndigheter i syfte att underlätta ett informationsutbyte mellan behöriga organ och tillsynsmyndigheter om de sistnämnda myndigheterna inte skulle känna till några situationer då de lagstadgade kraven inte uppfylls.
- 3.4.7 Efterlevnaden av de lagstadgade kraven på nationell nivå övervakas av de nationella tillsynsmyndigheterna samt av kontrollanterna under kontrollförfarandet. Om dessa myndigheter upptäcker bristande efterlevnad, måste de informera det nationella behöriga organet, som i sin tur ska informera det ledande behöriga organet.

- 3.4.8 Om ett behörigt organ i den medlemsstat där en anläggning till den organisation som ansöker om företagsregistreringen i fråga är belägen finner belägg för överträdelse av tillämpliga lagstadgade krav, klagomål eller någon annan relevant information när det gäller att uppfylla kraven för registrering, förnyelse av registrering samt tillfällig och permanent avregistrering, ska detta organ omgående sända en tillsynsrapport till det ledande behöriga organet för att beskriva problemet.
- 3.4.9 Vissa medlemsstater är enligt sin nationella lagstiftning skyldiga att ta ut avgifter. Det ledande behöriga organet har följaktligen inte möjlighet att besluta om avgifter som fastställs enligt andra medlemsstaters lagstiftning. Det ledande behöriga organets uppgift när det gäller avgifter består endast i att informera organisationen om det sammanlagda beloppet och de enskilda avgifter som ska betalas till de nationella behöriga organ som är involverade i registreringsförfarandet. Det ledande behöriga organet ska även informera organisationen om att alla involverade behöriga organ tar ut avgifterna för registrering av de nationella anläggningar som är involverade i en företagsregistrering direkt från den ansökande organisationens respektive nationella anläggningar.

Alla involverade behöriga organ ska informera det ledande behöriga organet om att avgifterna faktiskt har betalats före registrering i enlighet med artikel 5.2 d i Emas-förordningen.

Observera:

Europeiska kommissionen riktar en stark uppmaning till alla medlemsstater att undersöka om det är möjligt att sänka avgifterna för organisationer som ansöker om företagsregistrering. Vid företagsregistreringsärenden är det endast det ledande behöriga organet som har administrativa kostnader som kan jämföras med en vanlig registrering, medan de behöriga organen är mindre aktiva och därmed har lägre kostnader. Lägre avgifter gör att Emas-ordningen och företagsregistreringen blir ett mer lockande alternativ.

- 3.4.10 Alla behöriga organ ska ta ut avgifterna för registrering av de nationella anläggningar som är involverade i en företagsregistrering direkt från den ansökande organisationens respektive nationella anläggningar.

3.5 Redan registrerade organisationer

- 3.5.1 Om en redan registrerad organisation bestämmer sig för att satsa på företagsregistrering i EU, kan det ledande behöriga organet på organisationens begäran utvidga den befintliga registrerings tillämpningsområde för att på så vis bibehålla det nuvarande numret i det nationella registret. Registreringen bör även föras in med det nya registreringsnumret i det nationella registret. I så fall ska alla övriga involverade behöriga organ från medlemsstater där organisationen redan har registrerade anläggningar se till att de befintliga registreringarna förs in under det nya registreringsnumret i sina respektive register.

3.6 Permanent och tillfällig avregistrering av registreringar

- 3.6.1 Allmänna regler för permanent och tillfällig avregistrering enligt artikel 15 i Emas-förordningen ska tillämpas för detta specifika förfarande.
- 3.6.2 Varje klagomål gällande den registrerade organisationen ska anmälas till det ledande behöriga organet.
- 3.6.3 Varje behörigt organ ansvarar för de förfaranden som avser organisationens anläggningar i respektive medlemsstat. Om det uppkommer ett ärende där en organisation måste avregistreras tillfälligt eller permanent från Emas-registret, ska det samarbetande behöriga organet informera det ledande behöriga organet om sin ståndpunkt genom en redovisning. Detta innebär att de nationella behöriga organen endast utfärdar sådana redovisningar om sina respektive nationella anläggningar. Om en av dessa redovisningar bekräftar att en nationell anläggning inte kan registreras, inleder det ledande behöriga organet förfarandet för permanent eller tillfällig avregistrering och iakttar i samband med detta kraven i artikel 15 i Emas-förordningen. Innan ett slutgiltigt beslut fattas om permanent eller tillfällig avregistrering av organisationen, bör det ledande behöriga organet informera de andra samarbetande behöriga organen som är involverade, så att de känner till orsakerna till den tillfälliga/permanenta avregistrering som har utförts av ett eller flera behöriga organ. Det ledande behöriga organet bör även informera organisationens huvudkontor eller ledningscentral om beslutet och orsakerna till den föreslagna permanenta eller tillfälliga avregistreringen. Därefter ska det ledande behöriga organet ge organisationen möjlighet att besluta om hela organisationen ska avregistreras permanent från Emas-registret eller om de omtvistade anläggningarna ska avlägsnas från företagsregistreringens tillämpningsområde.
- 3.6.4 Tvister mellan enskilda nationella behöriga organ som är involverade i förfarandet för företagsregistrering ska lösas inom forumet av behöriga organ. Tvister mellan det ledande behöriga organet och organisationen ska lösas i enlighet med den nationella lagstiftningen i det land där det ledande behöriga organet är beläget. Tvister mellan organisationen och enskilda behöriga organ, t.ex. om efterlevnad av de lagstadgade kraven för enskilda nationella anläggningar som omfattas av förfarandet för företagsregistrering ska lösas i enlighet med den tillämpliga nationella lagstiftningen i medlemsstaten i fråga. Tvister ska lösas i enlighet med kraven i artikel 15 i Emas-förordningen.

- 3.6.5 Om ingen uppgörelse kan nås mellan de behöriga organen inom forumet av behöriga organ, kan slutligen registreringsförfarandet fortsätta utan de omtvistade anläggningarna.

3.7 Språkfrågor

- 3.7.1 Emas-miljöredovisningen och andra relevanta dokument ska lämnas in på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där det ledande behöriga organet är beläget (artikel 5.3). Om en organisation lämnar in en samlad miljöredovisning med information om enskilda anläggningar, ska denna information desutom vara på det officiella språket eller ett av de officiella språken i de medlemsstater där anläggningarna är belägna.

4. REGISTRERING I TREDJELAND – REGISTRERING AV ORGANISATIONER MED EN ELLER FLERA ANLÄGGNINGAR I TREDJELÄNDER (SITUATION 2)

Emas-registrering i tredjeland avser en Emas-registrering för en organisation som är verksam i ett eller flera tredjeländer. Enligt Emas-förordningen är det upp till medlemsstaterna att besluta om deras nationella behöriga organ ska tillhandahålla registreringen av organisationer i tredjeländer i enlighet med artikel 11.1 i Emas-förordningen.

4.1 Tillämplig lagstiftning och efterlevnad av lagstadgade krav i tredjeländer

- 4.1.1 Organisationer måste alltid uppfylla de nationella lagstadgade kraven i tredjeländer där de anläggningar som ingår i Emas-registreringen är belägna.

- 4.1.2 För att Emas-ordningen ska upprätthålla sin höga ambitionsnivå och trovärdighet bör miljöprestandan för en organisation i ett tredjeland hålla en nivå som ligger så nära som möjligt den nivå som EU-organisationerna måste hålla enligt tillämplig europeisk och nationell lagstiftning. Det är därför önskvärt att organisationer utanför gemenskapen i sin miljöredovisning inte enbart hänvisar till tillämpliga nationella miljökrav, utan även till de lagstadgade miljökrav som är tillämpliga på liknande organisationer i de medlemsstater där de avser att lämna in en ansökan om registrering (artikel 4.4 i Emas-förordningen). Miljökraven på denna förteckning bör användas som riktmärke när eventuella högre kompletterande prestandamål fastställs, men de är inte bindande för bedömningen av organisationens efterlevnad av de lagstadgade kraven.

- 4.1.3 Enligt bilaga IV.B g i Emas-förordningen ska organisationers miljöredovisning innehålla en hänvisning till de tillämpliga nationella lagstadgade miljökraven.

- 4.1.4 För anläggningar som är belägna i tredjeländer ska de styrkande dokument som avses i artikel 4.4 i Emas-förordningen helst bestå av:

- Redovisningar från tillsynsmyndigheter i detta tredjeland, inklusive information om miljötillstånd som är tillämpliga för organisationen samt uppgift som visar att det inte finns några belägg för att lagstadgade krav inte skulle ha efterlevts och/eller att företaget inte är involverat i tillsynsförfaranden, rättstvister eller överklagandeförfaranden.
- Miljöredovisningen bör också helst innehålla korsreferenstabeller mellan den nationella lagstiftningen i detta tredjeland och lagstiftningen i det land där organisationen ansöker om registrering enligt avsnitt 4.1.2.

4.2 Emas-ackreditering och licensiering i tredjeland

- 4.2.1 Medlemsstaterna ska besluta om de ska tillhandahålla registrering i tredjeland eller ej, utifrån sina möjligheter och operativa förfaranden. I så fall ska medlemsstaterna se till att deras nationella ackrediterings- eller licensieringsorgan tillhandahåller ackreditering eller licensiering av Emas-miljökontrollanter för tredjeland. Endast medlemsstater som godtar principen med "registreringar i tredjeland" har rätt att registrera organisationer som är verk samma i tredjeländer.

- 4.2.2 Om en medlemsstat beslutar att tillhandahålla registrering i tredjeland enligt artikel 3.3 från Emas-förordningen, är det i praktiken de ackrediterade kontrollanternas tillgänglighet som avgör om det är möjligt att få en registrering från den specifika medlemsstaten. Den potentiella kontrollanten bör vara ackrediterad i den specifika medlemsstat som tillhandahåller registrering i tredjeland, och då för specifikt detta tredjeland och för den eller de specifika näringsgrenar som det handlar om (fastställs på basis av Nace-koderna) i det aktuella registreringsförfarandet.

Klargörande kommentar:

Detta innebär att kontrollanten som ska utföra kontrollen i ett visst tredjeland måste vara ackrediterad för det specifika tredjelandet av ackrediterings- och licensieringsorganet i den medlemsstat som tillhandahåller registreringar från tredjeländer och där organisationen avser att registrera sig.

- 4.2.3 Av den ackreditering eller licens som kontrollanter kan få för tredjeländer måste det framgå för vilka tredjeländer den gäller, så att registreringen överensstämmer med bestämmelserna i artikel 22.2 i Emas-förordningen. Det är upp till medlemsstaterna att avgöra om de vill utfärda separata certifikat för varje tredjeländ eller om de vill utfärda ett övergripande ackrediteringscertifikat med ett bifogat geografiskt tillägg, där det anges vilka länder som kontrollorganen är ackrediterade att bedriva verksamhet i.

Klargörande kommentar:

Mot bakgrund av artikel 22 – ”kompletterande krav för miljökontrollanter som är verksamma i tredjeländer” – är det uppenbart att ackreditering/licensiering för tredjeländer endast kan vara en kompletterande ackreditering/licensiering till en grundläggande ackreditering/licensiering för Europa. Detta förutsätter att ackrediteringen/licensieringen för tredjeländ beviljas som ett kompletterande krav för allmän ackreditering/licensiering inom ett visst tillämpningsområde med tillhörande krav. Ackreditering/licensiering för tredjeländer måste följaktligen omfatta ackreditering/licensiering för en av medlemsstaterna och inom ett visst tillämpningsområde.

Så snart en kontrollant är ackrediterad eller licensierad i en medlemsstat kan han/hon utföra kontrollverksamhet i andra medlemsstater i enlighet med artikel 24 i förordningen.

4.3 Det behöriga organets uppgifter

- 4.3.1 En medlemsstat som har mer än ett behörigt organ ska avgöra vilket behörigt organ som ansökningar om registreringar i tredjeländ kan ställas till. Detta bör vara samma behöriga organ som utsågs enligt avsnitt 5.3.1.
- 4.3.2 Ansökan om registrering i tredjeländ från organisationer med anläggningar som uteslutande är belägna i tredjeländer ska ställas till något behörigt organ som har utsetts för detta ändamål i dessa medlemsstater, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Medlemsstaten tillhandahåller registrering av organisationer från tredjeländer.
- b) Det finns tillgängliga kontrollanter som är ackrediterade eller licensierade för kontroller i de tredjeländer där de anläggningar som omfattas av registreringsförfarandet är belägna och dessa kontrollanter täcker de relevanta Nace-koderna (beslutet om val av kontrollant avgör med andra ord i vilken medlemsstat som registreringen görs och vice versa).

- 4.3.3 De behöriga organen bör samordna sin verksamhet med ackrediterings- och licensieringsorganen i sina medlemsstater för att se till att såväl det behöriga organet som ackrediterings- eller licensieringsorganet kan utföra sina respektive uppgifter på ett samordnat sätt när medlemsstater tillhandahåller registrering av organisationer från tredjeländer.

4.4 De ackrediterade eller licensierade kontrollanternas uppgifter

- 4.4.1 Allmänna regler för Emas-miljökontrollanter, deras ackreditering eller licens samt för kontrollförfarandet fastställs i kapitlen V och VI i Emas-förordningen.
- 4.4.2 De medlemsstater som tillåter registreringar i tredjeländ ska inrätta ett specifikt system för att ackreditera eller licensiera kontrollanter för tredjeländer. Ackreditering eller licensiering av kontrollanter tilldelas land för land som ett tillägg till en allmän ackreditering eller licens i enlighet med de specifikationer som anges i detta avsnitt.
- 4.4.3 Kontrollanten/kontrollanterna måste vara ackrediterad(e) eller licensierad(e) för samtliga Nace-koder för organisationens verksamheter avseende denna organisations anläggningar som ska ingå i registreringsförfarandet. Eftersom det kan röra sig om ett brett verksamhetsområde har organisationer möjlighet att använda flera ackrediterade kontrollanter som de anser vara lämpliga. Det kan vara svårt, för att inte säga omöjligt, att utse en enda kontrollant för stora organisationers samtliga verksamheter. Om kontrollanten inte själv är ackrediterad eller licensierad för de relevanta Nace-koderna, ska andra ackrediterade miljökontrollanter vid behov involveras i ett samarbete kring ärendena. Det är upp till organisationen som ansöker om registrering att besluta om den vill involvera flera ackrediterade/licensierade kontrollanter med hänsyn till artikel 4 i Emas-förordningen. Det behöver inte enbart vara bristen på kontrollanter som är ackrediterade för de relevanta Nace-koderna som gör att organisationer väljer att använda flera olika kontrollanter. Det kan även finnas andra skäl (t.ex. lokal erfarenhet, språkkunskaper eller ett önskemål om att kombinera Emas-kontrollen med en certifiering i förhållande till andra standarder).
- 4.4.4 Alla samarbetande kontrollanter måste underteckna den deklaration som avses i artikel 25.9 samt Emas-miljöredovisningen. Varje involverad kontrollant ansvarar för resultatet av den eller de delar av kontrollen som följer av hans/hennes eget expertområde (avser i första hand specifika Nace-koder). Praxisen att alla kontrollanter måste underteckna samma deklaration gör det möjligt för det behöriga organet att identifiera alla involverade kontrollanter. Via ackrediterings- och licensieringsorgan kan det behöriga organet följaktligen kontrollera om alla involverade kontrollanter har uppfyllt kraven på förhandsinformation enligt artikel 23.2 i Emas-förordningen. Detta innebär också att det behöriga organet kan kontrollera om de involverade kontrollanternas Nace-koder omfattar den aktuella organisationens Nace-koder.

- 4.4.5 Kontrollanter som vill vara verksamma i tredjeländer måste få en specifik ackreditering eller licens för just detta land som ett tillägg till en allmän ackreditering eller licens i enlighet med de specifikationer som fastställs i Emas-förordningen. Detta innebär att de måste ha följande:
- a) En specifik ackreditering eller licens för de Nace-koder som är tillämpliga på organisationen.
 - b) Kunskap om och förståelse av miljökraven i lagar och andra författningar i det tredjeländ för vilket ackreditering eller licens söks.
 - c) Kunskap om och förståelse av det officiella språket i det tredjeländ för vilket ackreditering eller licens söks.
- 4.4.6 Som ett led i kontrollförfarandet ska kontrollanterna kontrollera samtliga miljötillstånd som är tillämpliga för organisationen eller varje annan typ av belägg i enlighet med det gällande rättssystemet i de länder som omfattas av ansökan.
- 4.4.7 I tredjeländer ska kontrollanten utöver sina vanliga uppgifter framför allt göra en ingående kontroll av efterlevnaden av de lagstadgade kraven för organisationen och dess anläggningar som ingår i registreringsförfarandet. Särskilt med tanke på innehållet i artikel 13.2 c i Emas-förordningen ska kontrollanten kontrollera att det inte finns någonting som tyder på att tillämpliga lagstadgade miljökrav inte skulle ha efterlevts. Kontrollanterna ska använda sig av tillsynsmyndigheternas resultat och bör därför kontakta dessa myndigheter för att få detaljerad information om efterlevnaden av de lagstadgade kraven. Kontrollanten måste kontrollera om han/hon har förvärvat sig om detta på grundval av inkommet faktaunderlag, t.ex. genom en skriftlig rapport från den behöriga tillsynsmyndigheten. Om det inte finns några belägg för att lagstadgade krav inte skulle ha efterlevts, ska detta tillkännages i miljökontrollantens deklARATION av kontroll och godkännande (bilaga VII till Emas-förordningen). Denna deklARATION ska undertecknas av kontrollanten. Kontrollanten är skyldig att använda sig av sedvanliga granskningsmetoder, som ska tillämpas i enlighet med Emas-förordningen, för att kontrollera om kraven i Emas-förordningen har uppfyllts. För att säkerställa att registreringen av anläggningar i tredjeländ håller en nivå som är jämförbar med liknande anläggningar i EU kan kontrollanten överväga att genomföra en riskbedömning.
- 4.4.8 I enlighet med artikel 13.2 d i Emas-förordningen ska kontrollanten kontrollera att det inte finns några relevanta klagomål från intressenter eller att klagomål har lösts på ett tillfredsställande sätt.
- 4.4.9 De medlemsstater som tillhandahåller registrering i tredjeländ ska överväga att införa åtgärder för att stärka ackrediteringsförfarandet i syfte att säkerställa att de kontrollanter som är ackrediterade för specifika tredjeländer har den kunskap som krävs för att kontrollera organisationens efterlevnad av den tillämpliga nationella lagstiftningen i tredjeländ.
- 4.4.10 Medlemsstater som tillhandahåller registrering i tredjeländ kan överväga att införa frivilliga specifika bestämmelser för att stärka kontrollen av att de lagstadgade kraven har efterlevts samt garantera ett registreringsförfarande liknande det som finns i EU. Medlemsstaterna kan framför allt överväga möjligheten att ingå avtal (bilateral avtal, samförståndsavtal osv.). Sådana avtal skulle kunna omfatta ett förfarande för att säkerställa kommunikationen mellan respektive tillsynsmyndighet i tredjeländ och medlemsstaten när det gäller efterlevnad av de lagstadgade kraven samt för hur överträdelse av tillämpliga lagstadgade krav ska meddelas medlemsstatens behöriga organ under perioden mellan den inledande registreringen eller förnyelsen av registrering samt nästa förnyelse.
- 4.4.11 Miljökontrollanten ska minst sex veckor före kontroll eller godkännande i ett tredjeländ lämna uppgifter om ackrediteringens eller licensens omfattning samt tid och plats för kontrollen eller godkännandet till ackrediterings- eller licensieringsorganet i den medlemsstat där organisationen i fråga avser att ansöka om registrering eller är registrerad. Det behöriga organet i den medlemsstat där det finns anläggningar som man har för avsikt att registrera kan också underrättas.
- 4.4.12 Om en kontrollant upptäcker bristande efterlevnad av de lagstadgade kraven vid tidpunkten för registreringen, ska han/hon inte underteckna Emas-miljöredovisningen och den deklARATION som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen.
- 4.4.13 Om en kontrollant upptäcker bristande efterlevnad av de lagstadgade kraven under registreringsperioden eller i samband med förnyelse av registreringen, kan han/hon rapportera till det behöriga organet att organisationen i fråga inte uppfyller Emas-kraven längre. Vid förnyelse får han/hon endast underteckna den deklARATION som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen samt den uppdaterade Emas-miljöredovisningen om organisationen visar att den har vidtagit adekvata åtgärder (dvs. i samarbete med tillsynsmyndigheterna) för att säkerställa att de lagstadgade kraven uppfylls på nytt. Om organisationen inte kan visa för kontrollanten att tillräckliga åtgärder har vidtagits för att komma till rätta med den bristande efterlevnaden, ska kontrollanten inte godkänna den uppdaterade redovisningen och inte underteckna deklARATIONEN och Emas-miljöredovisningen.

4.5 Registreringsförfarande

- 4.5.1 Organisationen ska i ett tidigt skede ta kontakt med kontrollanten/kontrollanterna och det behöriga organet för att klargöra språkfrågor när det gäller de dokument som krävs för registrering, med avseende på kraven i artikel 5.3 och bilaga IV.D i Emas-förordningen.
- 4.5.2 Innan ansökan om registrering sänds till det behöriga organet, ska organisationen tillhandahålla kontrollanten faktaunderlag eller dokument som styrker att det inte finns någonting som tyder på att tillämpliga lagstadgade miljökrav inte skulle ha efterlevts i enlighet med beskrivningen i avsnitt 4.1.4 i denna handledning.
- 4.5.3 Efter att ha uppfyllt Emas-kraven, särskilt de krav som gäller registreringsförfarandet enligt bilaga II till förordningen, och fått Emas-miljöredovisningen godkänd av en ackrediterad eller licensierad kontrollant, ska organisationen sända in ansökningsformuläret och relaterade dokument, inklusive bilagorna VI och VII, för registrering till det behöriga organet.
- 4.5.4 Det behöriga organet ska kontrollera informationen i ansökan och för detta ändamål underrätta det nationella ackrediterings- eller licensieringsorganet om detta.
- 4.5.5 Ackrediterings- och licensieringsorganet ska bedöma miljökontrollantens kompetens mot bakgrund av de faktorer som anges i artiklarna 20, 21 och 22 i Emas-förordningen. Om kontrollantens kompetens inte godkänns, kan ackrediterings- och licensieringsorganet förmå kontrollanten att uppfylla de tillämpliga kraven och underrätta det behöriga organet om problemet. Omvänt måste det behöriga organet meddela ackrediterings- eller licensieringsorganet genom ett enkelt meddelande om att en registreringsansökan har tagits emot och att det finns anläggningar i tredjeland som ska registreras. Efter att ha tagit emot ett sådant meddelande bör ackrediterings- och licensieringsorganet underrätta det behöriga organet om sina iakttagelser gällande de involverade kontrollanterna. Detta underlättar det behöriga organets slutgiltiga kontroll av om de kontrollanter som är involverade i registreringsförfarandet är ackrediterade eller licensierade för samtliga Nace-koder som är aktuella i registreringsförfarandet. Utan dessa minimikrav för kommunikationen mellan det behöriga organet och ackrediterings- och licensieringsorganet skulle tillsynsverksamheten kunna undergrävas.
- 4.5.6 Det behöriga organ som ansvarar för registreringen ska samordna kontrollen av efterlevnad av de lagstadgade kraven på basis av den information som organisationen har lämnat till kontrollanten. Endast om en medlemsstat har infört särskilda avtal med tredjeland innehållande bestämmelser om att medlemsstaten får ta kontakt med tillsynsmyndigheterna i tredjeland kan den kontrollera att de lagstadgade kraven har efterlevts direkt med myndigheterna i tredje land. I annat fall är det behöriga organet hänvisat till kontrollanten och/eller organisationen för att få faktaunderlag eller dokument som styrker att de tillämpliga lagstadgade miljökraven uppfylls.

4.6 Permanent och tillfällig avregistrering av registreringar

- 4.6.1 Det behöriga organet ska följa Emas-förordningens allmänna regler om permanent och tillfällig avregistrering.
- 4.6.2 Varje klagomål gällande den registrerade organisationen ska anmälas till det behöriga organet.
- 4.6.3 Organisationer från tredjeländer som eftersträvar en Emas-registrering och är villiga att inleda ett registreringsförfarande måste godta att kontrollanten kan bli ombedd av det behöriga organet att kontrollera potentiella orsaker till permanent eller tillfällig avstängning i det tredjeland där anläggningarna är belägna innan beslut fattas. Organisationen ska samarbeta och ge kontrollanten eller det behöriga organet svar på alla frågor som rör möjliga orsaker till tillfällig och permanent avstängning. Organisationen måste också vara beredd att stå för kostnaderna för kontrollantens arbete för att klargöra läget.
- 4.6.4 Avtal mellan den medlemsstat som ansvarar för registreringen och tredjelandet kan omfatta specifika bestämmelser för att säkerställa efterlevnad av de lagstadgade kraven och en aktiv kommunikation av överträdelse från tillsynsmyndigheterna i detta tredjeland till det behöriga organet. Detta gäller oavsett när avtalen har undertecknats.
- 4.6.5 Även om det finns sådana avtal är det alltid kontrollanten som ansvarar för att kontrollera att de lagstadgade kraven efterlevs. Eventuella klagomål och bristande efterlevnad som skulle kunna leda till permanent eller tillfällig avstängning när det gäller registreringen måste inbegripas när efterlevnaden kontrolleras.
- 4.6.6 Icke-statliga organisationer som är verksamma i tredjelandet i fråga kan tillfrågas och användas som informationskälla. Kontrollanten ska i alla händelser rapportera all relevant information som inhämtas under kontrollförfarandet till det behöriga organet.

4.7 Språkfrågor

- 4.7.1 Emas-miljöredovisningen och andra relevanta dokument ska lämnas in för registrering på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där det ledande behöriga organet är beläget (artikel 5.3). Om en organisation lämnar in en samlad miljöredovisning med information om enskilda anläggningar som är belägna i olika tredjeländer, ska denna information dessutom vara på det officiella språket eller ett av de officiella språken i de tredjeländer där anläggningarna är belägna.

5. GLOBAL REGISTRERING – ORGANISATION MED FLERA ANLÄGGNINGAR I MEDLEMSSTATERNA OCH I TREDJELÄNDER (SITUATION 3)

Global registrering enligt Emas är en registrering för en organisation med flera anläggningar i och utanför EU som ansöker om en enda registrering för alla eller en del av sina anläggningar i en medlemsstat som tillhandahåller registreringar i tredjeländ.

Registrering med flera anläggningar i olika medlemsstater och tredjeländer är ett komplicerat förfarande som utgör en kombination av de båda förfaranden som redan har beskrivits: företagsregistrering i EU och tredjeländ. I detta avsnitt belyses olika aspekter som avviker från det som har beskrivits i avsnitt 3 och 4 i denna handledning.

5.1 Tillämplig lagstiftning och efterlevnad av lagstadgade krav i medlemsstater och tredjeländer

- 5.1.1 Organisationer måste alltid uppfylla de lagstadgade kraven på EU-nivå och nationell nivå för de anläggningar som ingår i Emas-registreringen.

- 5.1.2 För att Emas-ordningen ska upprätthålla sin höga ambitionsnivå och trovärdighet bör miljöprestandan för en organisation i ett tredjeländ hålla en nivå som ligger så nära som möjligt den nivå som EU-organisationerna måste hålla enligt tillämplig europeisk och nationell lagstiftning. Det är därför önskvärt att organisationer med anläggningar utanför gemenskapen i sin miljöredovisning inte enbart hänvisar till tillämpliga nationella miljökrav, utan även till de lagstadgade miljökrav som är tillämpliga på liknande organisationer i de medlemsstater där de avser att lämna in en ansökan (artikel 4.4 i Emas-förordningen). Miljökraven på denna förteckning bör användas som riktmärke när kompletterande högre prestandamål fastställs, men de är inte relevanta för bedömningen av organisationens efterlevnad av de lagstadgade kraven.

- 5.1.3 För anläggningar som är belägna i tredjeländer bör de styrkande dokument som avses i artikel 4.4 i förordningen bestå av följande:

— Redovisning från tillsynsmyndigheter i detta tredjeländ, inklusive information om miljötillstånd som är tillämpliga för organisationen samt uppgift som visar att det inte finns några belegg för att lagstadgade krav inte skulle ha efterlevts och/eller att företaget inte är involverat i därtill kopplade tillsynsförfaranden, rättstvister eller överklagandeförfaranden.

— Miljöredovisningen bör också helst innehålla korsreferenstabeller mellan den nationella lagstiftningen i detta tredjeländ och lagstiftningen i det land där organisationen ansöker om registrering enligt avsnitt 5.1.2.

5.2 Ackreditering och licensiering

- 5.2.1 Här gäller de bestämmelser som beskrivs i avsnitt 4.2 gällande Emas-ackreditering och licensiering i tredjeländ.

5.3 De behöriga organens uppgifter

- 5.3.1 En medlemsstat som har mer än ett behörigt organ ska avgöra vilket behörigt organ som ansökningar om globala registreringar kan ställas till. Detta bör vara samma behöriga organ som utsågs enligt avsnitt 4.3.1.

- 5.3.2 Ansökan om global registrering, dvs. från organisationer med anläggningar i EU:s medlemsstater och i tredjeländer, ska ställas till något behörigt organ som har utsetts för detta ändamål i dessa medlemsstater, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Medlemsstaten tillhandahåller registrering av organisationer från länder utanför EU.

b) Det finns tillgängliga kontrollanter som är ackrediterade eller licensierade för kontroller i de tredjeländer där de anläggningar som omfattas av registreringsförfarandet är belägna och dessa kontrollanter har en ackreditering eller licensiering som täcker de relevanta Nace-koderna.

5.3.3 Medlemsstaten där det behöriga organ som ansvarar för detta förfarande ska vara beläget fastställs utifrån följande villkor, vilka rangordnas i följande ordning:

- 1) När organisationen har huvudkontor i en medlemsstat som tillhandahåller registreringar i tredjeland, bör ansökan lämnas till det behöriga organet i den medlemsstaten.
- 2) Om organisationens huvudkontor inte är beläget i en medlemsstat som tillhandahåller registrering i tredjeland men har en ledningscentral där, ska ansökan lämnas till det behöriga organet i den medlemsstaten.
- 3) Om organisationen som ansöker om global registrering varken har huvudkontor eller ledningscentral i någon medlemsstat som tillhandahåller registreringar i tredjeland, måste organisationen inrätta en tillfällig ledningscentral i en medlemsstat som tillhandahåller registrering i tredje land. Ansökan ska i så fall lämnas till det behöriga organet i den medlemsstaten.

5.3.4 Om mer än en medlemsstat omfattas av ansökan, måste samordningsförfarandet mellan de involverade behöriga organen enligt avsnitt 3.2. följas. I så fall kommer det behöriga organet att fungera som ledande behörigt organ när det gäller de delar som rör företagsregistrering i EU i detta förfarande.

5.4 De ackrediterade eller licensierade kontrollanternas uppgifter

5.4.1 Allmänna regler för Emas-miljökontrollanter, deras ackreditering eller licens samt för kontrollförfarandet fastställs i kapitlen V och VI i Emas-förordningen.

5.4.2 De medlemsstater som tillåter registreringar i tredjeland ska inrätta ett specifikt system för att ackreditera eller licensiera kontrollanter för tredjeländer. Ackreditering eller licensiering av kontrollanter tilldelas land för land som ett tillägg till en allmän ackreditering eller licens i enlighet med de specifikationer som anges i detta avsnitt.

5.4.3 Vid global registrering av en organisation med flera anläggningar och verksamheter måste kontrollantens/kontrollanternas ackreditering täcka samtliga Nace-koder för organisationens anläggningar och verksamheter. När det gäller anläggningar i tredjeland måste kontrollanten/kontrollanterna vara ackrediterad(e) eller licensierad(e) för samtliga tredjeländer och samtliga Nace-koder för alla anläggningar som är involverade i den globala registreringen i den medlemsstat där organisationen har för avsikt att lämna in en ansökan om registrering. Eftersom det kan röra sig om ett brett verksamhetsområde har organisationer möjlighet att använda flera ackrediterade kontrollanter som de anser vara lämpliga. Det kan vara svårt, för att inte säga omöjligt, att utse en enda kontrollant för stora organisationers samtliga verksamheter. Om kontrollanten inte själv är ackrediterad eller licensierad för de relevanta Nace-koderna eller länderna, ska andra ackrediterade miljökontrollanter vid behov involveras i ett ärendebaserat samarbete. Det är upp till organisationen som ansöker om registrering att besluta om den vill involvera flera ackrediterade/licensierade kontrollanter med hänsyn till artikel 4 i Emas-förordningen. Det behöver inte enbart vara bristen på kontrollanter som är ackrediterade för de relevanta Nace-koderna som gör att organisationer väljer att använda flera olika kontrollanter. Det kan även finnas andra skäl (t.ex. lokal erfarenhet, språkkunskaper eller ett önskemål om att kombinera Emas-kontrollen med en certifiering i förhållande till andra standarder).

5.4.4 Alla samarbetande kontrollanter måste underteckna den deklaration som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen samt Emas-miljöredovisningen. Varje involverad kontrollant ansvarar för resultatet av den eller de delar av kontrollen som följer av hans/hennes eget expertområde (avser i första hand specifika Nace-koder). Praxisen att alla kontrollanter måste underteckna samma deklaration gör det möjligt för det ledande behöriga organet att identifiera alla involverade kontrollanter. Genom de samarbetande behöriga organen (som i sin tur bör samordna sin verksamhet med ackrediterings- och licensieringsorganen) kan följaktligen det ledande behöriga organet kontrollera om alla involverade kontrollanter har uppfyllt kraven på förhandsinformation enligt artikel 23.2 i Emas-förordningen. Detta innebär också att det ledande behöriga organet kan kontrollera om de involverade kontrollanternas Nace-koder omfattar den aktuella organisationens Nace-koder.

5.4.5 Kontrollanter som vill vara verksamma i tredjeländer måste få en specifik ackreditering eller licens för just detta land som ett tillägg till en allmän ackreditering eller licens i enlighet med de specifikationer som fastställs i Emas-förordningen. Detta innebär att de måste ha följande:

- a) En specifik ackreditering eller licens för de Nace-koder som är tillämpliga på organisationen i fråga.
- b) Kunskap om och förståelse av miljökraven i lagar och andra författningar i det tredjeland för vilket ackreditering eller licens söks.
- c) Kunskap om och förståelse av det officiella språket i det tredjeland för vilket ackreditering eller licens söks.

- 5.4.6 Som ett led i kontrollförfarandet ska kontrollanterna kontrollera samtliga miljötillstånd som är tillämpliga för organisationen eller varje annan typ av belägg i enlighet med det gällande rättssystemet i de länder som omfattas av ansökan.
- 5.4.7 I tredjeländer ska kontrollanten utöver sina vanliga uppgifter framför allt göra en ingående kontroll av efterlevnaden av de lagstadgade kraven för organisationen och dess anläggningar som ingår i registreringsförfarandet. Särskilt med tanke på innehållet i artikel 13.2 c i Emas-förordningen ska kontrollanten kontrollera att det inte finns någonting som tyder på att tillämpliga lagstadgade miljökrav inte skulle ha efterlevts. Kontrollanterna ska använda sig av tillsynsmyndigheternas resultat och bör därför kontakta dessa myndigheter för att få detaljerad information om efterlevnaden av de lagstadgade kraven. Kontrollanten måste kontrollera om han/hon har förvässat sig om detta på grundval av inkommet faktaunderlag, t.ex. genom en skriftlig rapport från den behöriga tillsynsmyndigheten. Om det inte finns några belägg för att lagstadgade krav inte skulle ha efterlevts, ska detta tillkännages i miljökontrollantens deklaration av kontroll och godkännande (bilaga VII till Emas-förordningen). Denna deklaration ska undertecknas av kontrollanten. Kontrollanten är skyldig att använda sedvanliga granskningsmetoder för att kontrollera om kraven i Emas-förordningen är uppfyllda. För att säkerställa att anläggningar i tredjeländ håller en nivå som är jämförbar med de EU-anläggningar som registreringen omfattar kan kontrollanten överväga att genomföra en riskbedömning.
- 5.4.8 I enlighet med artikel 13.2 d i Emas-förordningen ska kontrollanten kontrollera att det inte finns några relevanta klagomål från intressenter eller att klagomål har lösts på ett tillfredsställande sätt.
- 5.4.9 De medlemsstater som tillhandahåller registrering i tredjeländ (och därmed även global registrering) ska överväga att införa åtgärder för att stärka ackrediteringsförfarandet i syfte att säkerställa att de kontrollanter som är ackrediterade för specifika tredjeländer har den kunskap som krävs för att kontrollera organisationens efterlevnad av den tillämpliga nationella lagstiftningen i tredjeländ.
- 5.4.10 Medlemsstater som tillhandahåller global registrering kan överväga att införa frivilliga specifika bestämmelser för att stärka kontrollen av att de lagstadgade kraven har efterlevts samt garantera ett registreringsförfarande liknande det som finns i EU. Medlemsstaterna kan framför allt överväga möjligheten att ingå avtal (bilateral avtal, samförståndsavtal osv.). Sådana avtal skulle kunna omfatta ett förfarande för att säkerställa kommunikationen mellan respektive tillsynsmyndighet i tredjeländ och medlemsstaten när det gäller efterlevnad av de lagstadgade kraven samt för hur överträdelse av tillämpliga lagstadgade krav ska meddelas medlemsstatens behöriga organ under perioden mellan den inledande registreringen eller förnyelsen av registrering samt nästa förnyelse.
- 5.4.11 Miljökontrollanten ska minst sex veckor före kontroll eller godkännande i ett tredjeländ lämna uppgifter om ackrediteringens eller licensens omfattning samt tid och plats för kontrollen eller godkännandet till ackrediterings- eller licensieringsorganet i den medlemsstat där organisationen i fråga avser att ansöka om registrering eller är registrerad. Kontrollanten/kontrollanterna måste dessutom lämna uppgifter om ackrediteringens eller licensens omfattning till samtliga ackrediterings- eller licensieringsorgan för de medlemsstater där de involverade anläggningarna är belägna.
- 5.4.12 Om en kontrollant upptäcker bristande efterlevnad av de lagstadgade kraven vid registreringen, ska han/hon inte underteckna Emas-miljöredovisningen och den deklaration som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen.
- 5.4.13 Om en kontrollant upptäcker bristande efterlevnad av de lagstadgade kraven under registreringsperioden eller i samband med förnyelse av registreringen, kan han/hon rapportera till det behöriga organet att organisationen i fråga inte uppfyller Emas-kraven längre. Vid tidpunkten för förnyelse får han/hon endast underteckna den deklaration som avses i artikel 25.9 i Emas-förordningen samt den uppdaterade Emas-miljöredovisningen om organisationen visar att den har vidtagit adekvata åtgärder (dvs. i samarbete med tillsynsmyndigheterna) för att säkerställa att de lagstadgade kraven uppfylls på nytt. Om organisationen inte kan visa för kontrollanten att tillräckliga åtgärder har vidtagits för att komma till rätta med den bristande efterlevnaden, ska han/hon inte godkänna den uppdaterade redovisningen och inte underteckna deklarationen och Emas-miljöredovisningen.
- 5.5 Registreringsförfarande**
- 5.5.1 Organisationen ska i ett tidigt skede ta kontakt med kontrollanten/kontrollanterna och det behöriga organet för att klargöra språkfrågor när det gäller de dokument som krävs för registrering, med avseende på kraven i artikel 5.3 och bilaga IV.D i Emas-förordningen.
- 5.5.2 Organisationen ska tillhandahålla faktaunderlag som styrker att de lagstadgade kraven har efterlevts enligt avsnitt 5.1.3.
- 5.5.3 Efter att ha uppfyllt Emas-kraven, särskilt de krav som gäller registreringsförfarandet enligt bilaga II till förordningen, och fått Emas-miljöredovisningen godkänd av en ackrediterad eller licensierad kontrollant, ska organisationen sända in ansökningsformuläret och relaterade dokument, inklusive bilagorna VI och VII, för registrering till det behöriga organet.

- 5.5.4 Det behöriga organ som ansvarar för registreringen ska kontrollera informationen i ansökan och för detta ändamål underrätta det nationella ackrediterings- eller licensieringsorganet om detta samt i tillämpliga fall övriga involverade behöriga organ. Vid behov kan den kontrollant som är ansvarig för kontrollen också delta i denna kommunikation. Detta kan ske i form av vanliga brev, e-postmeddelanden eller fax, men kommunikationen bör dokumenteras skriftligen.
- 5.5.5 Ackrediterings- och licensieringsorganen i samtliga berörda medlemsstater ska bedöma miljökontrollantens kompetens mot bakgrund av de faktorer som anges i artiklarna 20, 21 och 22 i Emas-förordningen. Om kontrollantens kompetens inte godkänns, kan ackrediterings- och licensieringsorganet förmå kontrollanten att uppfylla de tillämpliga kraven och underrätta det nationella behöriga organet om problemet. Omvänt måste det behöriga organet meddela ackrediterings- eller licensieringsorganet genom ett enkelt meddelande om att en registreringsansökan har tagits emot och att det finns anläggningar som ska registreras. Efter att ha tagit emot ett sådant meddelande bör ackrediterings- och licensieringsorganet underrätta det nationella behöriga organet om sina iakttagelser gällande de involverade kontrollanterna. Alla involverade nationella behöriga organ ska i sin tur meddela detta till det ledande behöriga organet. Detta underlättar de involverade behöriga organens och det ledande behöriga organets slutgiltiga kontroll av om den/de kontrollanter som är involverad(e) i registreringsförfarandet är ackrediterad(e) eller licensierad(e) för samtliga Nace-koder som är aktuella i registreringsförfarandet. Utan dessa minimikrav för kommunikationen mellan de behöriga organen och ackrediterings- och licensieringsorganen skulle tillsynsverksamheten kunna undergrävas.
- 5.5.6 Det behöriga organ som ansvarar för registreringen ska samordna kontrollen av efterlevnad av de lagstadgade kraven på basis av den information som organisationen har lämnat till kontrollanten. Endast om en medlemsstat har infört särskilda avtal med tredje land innehållande bestämmelser om att medlemsstaten får ta kontakt med tillsynsmyndigheterna i tredje land kan den kontrollera att de lagstadgade kraven har efterlevts direkt med myndigheterna i tredje land. I annat fall är det behöriga organet hänvisat till kontrollanten och/eller organisationen för att få faktaunderlag eller dokument som styrker att de tillämpliga lagstadgade kraven uppfylls.
- 5.5.7 Efter registreringsbeslutet ska det ledande behöriga organet i tillämpliga fall informera samtliga involverade nationella behöriga organ, som i sin tur informerar sina respektive tillsynsmyndigheter.
- 5.5.8 Om flera behöriga organ är involverade i ett registreringsförfarande, ska avgiftsvillkoren i avsnitt 3.4 tillämpas.
- 5.6 Permanent och tillfällig avregistrering**
- 5.6.1 Det behöriga organet ska följa Emas-förordningens allmänna regler om permanent och tillfällig avregistrering.
- 5.6.2 Varje klagomål gällande den registrerade organisationen ska anmälas till det behöriga organet.
- 5.6.3 Organisationer från tredjeländer som eftersträvar en Emas-registrering och är villiga att inleda ett registreringsförfarande måste godta att kontrollanten kan bli ombedd av de behöriga organen att kontrollera potentiella orsaker till permanent eller tillfällig avstängning i det tredjeland där anläggningarna är belägna innan beslut fattas. Organisationen ska samarbeta och ge kontrollanten eller det behöriga organet svar på alla frågor som rör möjliga orsaker till tillfällig och permanent avstängning. Organisationen måste också vara beredd att stå för kostnaderna för kontrollantens arbete för att klargöra läget.
- 5.6.4 Även om det finns sådana avtal är det alltid kontrollanten som ansvarar för att kontrollera att de lagstadgade kraven efterlevs. Eventuella klagomål och bristande efterlevnad som skulle kunna leda till permanent eller tillfällig avstängning när det gäller registreringen måste inbegripas när efterlevnaden kontrolleras.
- 5.6.5 Icke-statliga organisationer som är verksamma i det tredjelandet kan tillfrågas och användas som informationskälla. Kontrollanten ska i alla händelser rapportera all relevant information som inhämtas under kontrollförfarandet till det behöriga organet.
- 5.7 Språkfrågor**
- 5.7.1 Emas-miljöredovisningen och andra relevanta dokument ska lämnas in på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där det ledande behöriga organet är beläget (artikel 5.3). Om en organisation lämnar in en samlad miljöredovisning med information om enskilda anläggningar, ska informationen om EU-anläggningar dessutom vara på det officiella språket eller ett av de officiella språken i de medlemsstater där anläggningarna är belägna och informationen om anläggningar som är belägna i tredjeländer helst vara på det officiella språket eller ett av de officiella språken i respektive tredjeland.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 december 2011

om vidareutnyttjande av kommissionens handlingar

(2011/833/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 249, och

av följande skäl:

- (1) Europa 2020-strategin innehåller en vision för EU:s sociala marknadsekonomi under 2000-talet. En av prioriteringarna i det sammanhanget är temat *Smart tillväxt – utveckla en ekonomi baserad på kunskap och innovation*.
- (2) Den nya informations- och kommunikationstekniken har skapat oanade möjligheter att samla in och sammanföra innehåll från olika källor.
- (3) Genom de förädlade produkter och tjänster som kan skapas av information från den offentliga sektorn är denna en viktig potentiell tillväxtkälla för innovativa onlinetjänster. Förvaltningar kan främja innehållsmarknader genom att göra information från den offentliga sektorn tillgänglig enligt öppet redovisade, effektiva och icke-diskriminerande villkor. Av detta skäl utsåg En digital agenda för Europa ⁽¹⁾ vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn till ett nyckelområde för insatser.
- (4) Hos kommissionen och övriga EU-institutioner finns många handlingar av olika slag som också de skulle kunna vidareutnyttjas som förädlade informationsprodukter och informationstjänster; de kan på så sätt bli en nyttig informationsresurs för både allmänheten och näringslivet.
- (5) Allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽²⁾.
- (6) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG ⁽³⁾ fastställs minimiregler för vidareutnyttjande inom EU av information från den offentliga sektorn. I ingressen till direktivet uppmuntras medlemsstaterna att gå längre än dessa minimiregler och införa större öppenhet; det skulle möjliggöra användning i bred skala av handlingar från den offentliga sektorn.
- (7) Kommissionen har föregått med gott exempel för offentliga förvaltningar genom att göra statistik, publikationer

och hela unionslagstiftningen fritt tillgängliga online. Detta är en god grund för ytterligare framsteg i strävan att göra de data som institutionen innehar tillgängliga och möjliga att vidareutnyttja.

- (8) I kommissionens beslut 2006/291/EG, Euratom av den 7 april 2006 om vidareutnyttjande av kommissionens information ⁽⁴⁾ fastställs villkoren för vidareutnyttjande av kommissionens dokument.
- (9) För att göra systemet för vidareutnyttjande av kommissionens dokument mer effektivt bör reglerna för vidareutnyttjande av kommissionens handlingar ändras så att sådana handlingar kan vidareutnyttjas i ännu vidare utsträckning.
- (10) Det bör skapas en dataportal som fungerar som enda ingångsplats för tillträdet till alla de handlingar som får vidareutnyttjas. Dessutom bör den forskningsinformation som produceras av gemensamma forskningscentrumet ingå i de handlingar som får vidareutnyttjas. Det bör antas en bestämmelse som inbegriper åtgärder i riktning mot maskinläsbara format. En viktig förbättring avseende beslut 2006/291/EG, Euratom består i att göra kommissionens dokument allmänt tillgängliga för vidareutnyttjande genom öppna vidareutnyttjandelicenser eller helt enkelt genom friskrivningsklausuler, och på så sätt undvika enskilda ansökningar.
- (11) Beslut 2006/291/EG, Euratom bör därför ersättas av detta beslut.
- (12) Om kommissionen följer en öppen policy för vidareutnyttjande av handlingar kommer det att leda till ny ekonomisk verksamhet och användning och spridning av EU-information i bredare skala. Dessutom kommer EU-institutionerna att få en bättre image i fråga om öppenhet och insyn, och man undviker onödigt administrativt arbete, både för användare och för kommissionen. Under 2012 kommer kommissionen tillsammans med övriga unionsinstitutioner och centrala organ att undersöka i vilken utsträckning de kan anta egna regler om vidareutnyttjande.
- (13) Detta beslut bör genomföras och tillämpas i full överensstämmelse med de principer om skydd av personuppgifter som finns i Europaparlamentets och rådets direktiv nr 45/2001/EG av den 18 december 2000 (om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ KOM(2010) 245.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 107, 20.4.2006, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (14) Beslutet bör inte gälla handlingar som kommissionen inte har rätt att tillåta vidareutnyttjande av, t.ex. på grund av tredjeparts immateriella rättigheter eller då handlingarna kommer från andra EU-institutioner.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs villkoren för vidareutnyttjande av handlingar som innehas av kommissionen eller som för kommissionens räkning innehas av Europeiska unionens publikationsbyrå (Publikationsbyrån); syftet med villkoren är att underlätta vidareutnyttjande i bredare skala, förbättra kommissionens image i fråga om öppenhet och insyn och undvika onödigt administrativt arbete, både för dem som vidareutnyttjar informationen och för de olika enheterna inom kommissionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Beslutet omfattar följande slag av offentliga handlingar som har producerats av kommissionen eller, för dess räkning, av myndigheter, företag eller organisationer:

- a) Handlingar som har offentliggjorts av kommissionen eller, för dess räkning, av Publikationsbyrån genom publikationer, på webbplatser eller genom spridningsverktyg.
- b) Handlingar som av ekonomiska eller andra skäl inte har offentliggjorts, t.ex. utredningar, rapporter och annan information.

2. Beslutet omfattar inte följande:

- a) Programvara, samt handlingar vilka omfattas av immateriella rättigheter, t.ex. patent, varumärkesskydd, mönsterskydd samt upphovsrätt till logotyper eller namn.
- b) Handlingar som kommissionen inte har rätt att tillåta vidareutnyttjande av på grund av tredjeparts immateriella rättigheter.
- c) Handlingar som enligt reglerna i förordning (EG) nr 1049/2001 inte är tillgängliga eller som endast görs tillgängliga för en part på bestämda villkor som reglerar privilegierad tillgång till handlingar.
- d) Konfidentiella uppgifter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ⁽¹⁾.
- e) Handlingar som är resultatet av pågående forskningsprojekt som drivs av kommissionens personal och som inte har offentliggjorts eller finns tillgängliga i en offentliggjord databas, när vidareutnyttjande skulle påverka valideringen av pre-

liminära forskningsresultat eller när vidareutnyttjande skulle utgöra ett skäl att avslå registrering av immateriella rättigheter till kommissionens förmån.

3. Detta beslut påverkar inte tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.

4. Inget som föreskrivs i detta beslut innebär tillstånd att vidareutnyttja information i vilseledande eller i bedrägligt uppsåt. Kommissionen ska vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda EU:s intressen och offentliga image i enlighet med tillämpliga regler.

Artikel 3

Definitioner

I detta beslut avses med

1. *handling*:

- a) allt innehåll, oberoende av medium (på papper eller lagrat i elektronisk form eller i form av ljudinspelningar, bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar),

- b) varje del av sådant innehåll.

2. *vidareutnyttjande*: fysiska eller juridiska personers användning av handlingar för kommersiella eller icke-kommersiella ändamål andra än dem för vilka handlingarna ursprungligen framställdes. Utbyte av handlingar mellan kommissionen och andra organ i den offentliga sektorn, vilka använder handlingarna enbart för fullgörandet av sina offentliga åligganden, omfattas inte.

3. *personuppgifter*: uppgifter enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 45/2001.

4. *licens*: beviljande av tillstånd att vidareutnyttja handlingar på särskilda villkor. *Öppen licens*: en licens som tillåter vidareutnyttjande av handlingar för alla användare som specificeras i en unilaterala deklARATION utfärdad av rättighetsinnehavaren.

5. *maskinläsbar format*: digitala dokument är tillräckligt strukturerade för att datorprogram på ett tillförlitligt sätt ska kunna identifiera enskilda faktauppgifter och deras interna struktur.

6. *strukturerade data*: data som organiserats på ett sätt som medger tillförlitlig identifiering av enskilda faktauppgifter och alla deras komponenter, så som illustreras i databaser och formulär.

7. *portal*: enda ingångsplats för tillgång till data från olika webbkällor. Källorna genererar både data och relaterade metadata. De metadata som behövs för indexering samlas automatiskt in av portalen och integreras i nödvändig utsträckning för att kunna stödja gemensamma funktioner som sökning och länkning. Portalen kan också cachelagra data från bidragande källor i syfte att förbättra prestanda eller tillhålla ytterligare funktioner.

⁽¹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

*Artikel 4***Allmän princip**

Alla handlingar ska vara tillgängliga för vidareutnyttjande

- a) för kommersiella eller icke-kommersiella syften enligt villkoren i artikel 6,
- b) avgiftsfritt, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 9,
- c) och utan att det krävs en enskild ansökan, om inte annat följer av artikel 7.

Detta beslut ska genomföras i full överensstämmelse med bestämmelserna om skydd av personuppgifter, särskilt bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001.

*Artikel 5***Dataportal**

Kommissionen ska inrätta en dataportal som enda ingångsplats för tillträde till strukturerade data i syfte att underlätta länkning och vidareutnyttjande för kommersiella och icke-kommersiella syften.

Kommissionens avdelningar kommer att identifiera och efter hand tillgängliggöra lämpliga data som de förfogar över. Dataportalen kan ge tillträde till data från andra unionsinstitutioner, -organ, -kontor och -byråer på deras begäran.

*Artikel 6***Villkor för vidareutnyttjande av handlingar**

1. Handlingar ska göras tillgängliga för vidareutnyttjande utan ansökan, om inte annat anges, och utan restriktioner eller, i tillämpliga fall, genom en öppen licens eller friskrivningsklausul med villkor som förklarar vidareutnyttjarnas rättigheter.
2. Dessa villkor, som inte på onödigt vis ska begränsa möjligheterna till vidareutnyttjande, kan omfatta följande:
 - a) Skyldigheten för vidareutnyttjaren att uppge källan till handlingarna.
 - b) Skyldigheten att inte förvanska handlingarnas ursprungliga mening eller budskap.
 - c) Förutsättningen att kommissionen inte kan hållas ansvarig för eventuella följder av vidareutnyttjandet.

När det är nödvändigt att tillämpa andra villkor för en viss klass av handlingar, ska den avdelningsövergripande grupp som avses i artikel 12 konsulteras.

*Artikel 7***Enskilda ansökningar om vidareutnyttjande av handlingar**

1. När det krävs en enskild ansökan om vidareutnyttjande ska kommissionen tydligt ange detta i den aktuella handlingen eller i det meddelande som hänvisar till handlingen, och ange den adress till vilken ansökan ska lämnas.

2. Enskilda ansökningar om vidareutnyttjande ska handläggas skyndsamt av kommissionens ansvariga enhet. En bekräftelse om mottagande ska lämnas till sökanden. Inom 15 arbetsdagar från det att ansökan registrerats, ska kommissionens ansvariga enhet eller Publikationsbyrån antingen ge tillstånd till vidareutnyttjande av den aktuella handlingen, och i tillämpliga fall tillhandahålla ett exemplar av den, eller skriftligen meddela att ansökan avslagits i sin helhet eller delvis och ange skälen till detta.

3. Om en ansökan om vidareutnyttjande avser en väldigt lång handling eller ett mycket stort antal handlingar eller om ansökan behöver översättas, får den tidsfrist som anges i punkt 2 förlängas med 15 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underkänt på förhand och att en utförlig motivering lämnas.

4. Om en ansökan om vidareutnyttjande av en handling avslås ska kommissionens ansvariga enhet eller Publikationsbyrån underrätta sökanden om dennes rätt att överklaga till Europeiska unionens domstol eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen enligt villkoren i artikel 263 respektive 228 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

5. Om ett avslag är grundat på artikel 2.2 b i detta beslut ska det i meddelandet till sökanden även anges vilken fysisk eller juridisk person, om denna är känd, som har rättigheterna till handlingen, eller från vilken licensgivare, om denna är känd, kommissionen har erhållit den aktuella handlingen.

*Artikel 8***Format för handlingar som får vidareutnyttjas**

1. Handlingar ska tillhandahållas i alla befintliga format och språkversioner och, där detta är möjligt och ändamålsenligt, i maskinläsbart format.
2. Detta ska inte medföra skyldighet att framställa, anpassa eller uppdatera handlingar för att tillgodose en ansökan om vidareutnyttjande, eller att tillhandahålla utdrag ur handlingar om detta skulle kräva orimligt stora ansträngningar som går utöver en enkel administrativ behandling.
3. Detta beslut medför inte skyldighet för kommissionen att översätta de handlingar som ansökan avser till någon annan officiell språkversion än dem som handlingarna finns tillgängliga på vid ansökningstillfället.
4. Kommissionen eller Publikationsbyrån har ingen skyldighet att fortsätta framställningen av vissa typer av handlingar, eller att bevara dem i bestämda format enbart för att en fysisk eller juridisk person ska kunna vidareutnyttja dem.

Artikel 9

Regler om avgifter

1. Vidareutnyttjandet av handlingar ska som grundregel vara kostnadsfritt.
2. I undantagsfall får kommissionen kräva att sökanden ska betala merkostnaderna för mångfaldigande och spridning av en handling.
3. Om kommissionen beslutar att anpassa en handling för att tillgodose en ansökan, får kommissionen kräva att sökanden ska betala kostnaderna för anpassningen. Vid bedömningen av huruvida sådana kostnader ska betalas av sökanden, ska hänsyn tas till den arbetsinsats som krävdes för anpassningen, samt till de fördelar som vidareutnyttjandet kan komma att innebära för unionen, t.ex. i fråga om spridning av information om unionens funktionsätt eller när det gäller att skapa en positiv bild av EU-institutionerna hos allmänheten.

Artikel 10

Öppenhet

1. Alla tillämpliga villkor och standardavgifter för dokument som är tillgängliga för vidareutnyttjande ska fastställas i förväg och offentliggöras; om det är möjligt och ändamålsenligt ska detta göras på elektronisk väg.
2. Sökning av handlingar ska underlättas genom praktiska hjälpmedel, t.ex. register över viktiga handlingar som är tillgängliga för vidareutnyttjande.

Artikel 11

Icke-diskriminering och exklusiva rättigheter

1. Alla gällande villkor för vidareutnyttjande av handlingar ska vara icke-diskriminerande för jämförbara kategorier av vidareutnyttjande.
2. Alla potentiella marknadsaktörer ska ha möjlighet att vidareutnyttja handlingar. Ensamrätt får inte beviljas.
3. Om en ensamrätt emellertid bedöms vara nödvändig för tillhandahållandet av en tjänst i allmänhetens intresse, ska grunden för en sådan ensamrätt prövas med jämna mellanrum, och under alla omständigheter efter tre år. Ensamrättsavtal ska vara genomsynliga och offentliggöras.

4. Ensamrättsavtal får under begränsad tid beviljas utgivare av vetenskapliga tidskrifter och universitetspublikationer vad avser artiklar som baserar sig på arbete som utförts av kommissionens tjänstemän.

Artikel 12

Avdelningsövergripande grupp

1. Det ska inrättas en avdelningsövergripande grupp med den generaldirektör som är ansvarig för detta beslut, eller en företrädare för denne, som ordförande. Den ska vara sammansatt av företrädare för generaldirektoraten och avdelningarna. Gruppen ska diskutera frågor av gemensamt intresse och utarbeta en rapport om genomförandet av beslutet var tolfte månad.
2. En styrkommitté med Publikationsbyrån som ordförande och som omfattar generalsekretariatet, generaldirektoratet för kommunikation, generaldirektoratet för informationssamhället och medier, generaldirektoratet för informationsteknik och flera generaldirektorat som representerar dataleverantörer kommer att övervaka det projekt som ska leda till genomförande av dataportalen. Andra institutioner får erbjudas att sluta sig till kommittén i ett senare stadium.
3. Villkoren för den öppna licens som avses i artikel 6 ska fastställas i överenskommelse mellan de generaldirektörer som är ansvariga för detta beslut och för det administrativa genomförandet av de beslut som rör immateriella rättigheter vid kommissionen, efter samråd med den avdelningsövergripande grupp som avses i punkt 1.

Artikel 13

Översyn

Detta beslut ska ses över tre år efter dess ikraftträdande.

Artikel 14

Upphävande

Beslut 2006/291/EG, Euratom ska upphöra att gälla.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 december 2011

om avslutande av antisubventionsförfarandet beträffande import av visst slags polyetentereftalat (PET) med ursprung i Oman och Saudiarabien

(2011/834/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 14,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 3 januari 2011 mottog Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) ett klagomål i vilket det hävdades att det förekom subventionering av visst slags polyetentereftalat (nedan kallat *PET*) med ursprung i Oman och Saudiarabien (nedan även kallade *de berörda länderna*), vilket vållade unionsindustrin skada.
- (2) Klagomålet ingavs i enlighet med artikel 10 i grundförordningen av kommittén för tillverkare av polyetentereftalat i Europa (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av unionens samlade produktion av visst slags PET.
- (3) Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för subventionering och därav vållad väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett antisubventionsförfarande inleddes.
- (4) Innan förfarandet inleddes underrättade kommissionen i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen regeringarna i Oman och Saudiarabien om att man hade tagit emot ett vederbörligen underbyggt klagomål enligt vilket subventionerad import av visst slags PET med ursprung i Oman och Saudiarabien vållade unionsindustrin väsentlig skada. Regeringarna i Oman och Saudiarabien inbjöds var för sig till samråd för att klargöra situationen beträffande innehållet i klagomålet och för att finna en ömsesidigt

tillfredsställande lösning. Vid samråden kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås.

- (5) Efter samråd med rådgivande kommittén inledde därför kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ den 16 februari 2011 ett antisubventionsförfarande beträffande import till unionen av visst slags PET med ursprung i Oman och Saudiarabien.

- (6) Samma dag inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande beträffande import till unionen av visst slags PET med ursprung i de berörda länderna ⁽³⁾.

- (7) Kommissionen skickade frågeformulär till unionsindustrin, till exportörerna/tillverkarna i de berörda länderna, till importörerna, till de sammanslutningar som såvitt känt var berörda och till myndigheterna i de berörda länderna. Berörda parter gavs möjlighet att inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

- (8) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

B. ÅTERKALLANDE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (9) Klaganden återkallade formellt sitt klagomål genom en skrivelse till kommissionen av den 12 oktober 2011.

- (10) I enlighet med artikel 14.1 i grundförordningen kan förfarandet avslutas när klagomålet återkallas, såvida inte ett sådant avslutande strider mot unionens intresse.

- (11) I detta avseende bör det noteras att kommissionen inte har funnit något skäl till att det skulle strida mot unionens intresse att avsluta förfarandet och ingen av de berörda parterna har framfört något sådant skäl. Därför ansåg kommissionen att det aktuella förfarandet borde avslutas. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att lämna synpunkter.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 49, 16.2.2011, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 49, 16.2.2011, s. 16.

- (12) Vissa berörda parter uttryckte stöd för avslutandet av förfarandet. Andra berörda parter uttryckte stöd för avslutandet av förfarandet, men begärde att undersökningsresultaten skulle lämnas ut.
- (13) I detta avseende bör det noteras att kommissionen inte har dragit några slutsatser utifrån sina undersökningsresultat och därför inte kan lämna ut sådana uppgifter som samlats in innan klagomålet återkallades.
- (14) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingade skäl som talar emot att avsluta detta förfarande.
- (15) Kommissionen finner därför att antisubventionsförfarandet beträffande import till unionen av visst slags PET med ursprung i Oman och Saudiarabien bör avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed avslutas antisubventionsförfarande beträffande import av polyetentereftalat med en viskositet på 78 ml/g eller mer enligt ISO-standard 1628-5, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20, med ursprung i Oman och Saudiarabien.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 december 2011

om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av visst slags polyetentereftalat (PET) med ursprung i Oman och Saudiarabien

(2011/835/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 3 januari 2011 mottog Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) ett klagomål i vilket det hävdades att det förekom dumpning av visst slags polyetentereftalat (nedan kallat *PET*) med ursprung i Oman och Saudiarabien (nedan även kallade *de berörda länderna*), vilket vållade unionsindustrin skada.
- (2) Klagomålet ingavs i enlighet med artikel 5 i grundförordningen av kommittén för tillverkare av polyetentereftalat i Europa (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 50 %, av unionens samlade produktion av visst slags PET.
- (3) Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för dumpning och därav vållad väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett antidumpningsförfarande inleddes.
- (4) Efter samråd med rådgivande kommittén inledde därför kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ den 16 februari 2011 ett antidumpningsförfarande beträffande import till unionen av visst slags PET med ursprung i Oman och Saudiarabien.

- (5) Samma dag inledde kommissionen ett antisubventionsförfarande beträffande import till unionen av visst slags PET med ursprung i de berörda länderna ⁽³⁾.
- (6) Kommissionen skickade frågeformulär till unionsindustrin, till exportörerna/tillverkarna i de berörda länderna, till importörerna, till de sammanslutningar som såvitt känt var berörda och till myndigheterna i de berörda länderna. Berörda parter gavs möjlighet att inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (7) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

B. ÅTERKALLANDE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (8) Klaganden återkallade formellt sitt klagomål genom en skrivelse till kommissionen av den 12 oktober 2011.
- (9) I enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen kan förfarandet avslutas när klagomålet återkallas, såvida inte ett sådant avslutande strider mot unionens intresse.
- (10) I detta avseende bör det noteras att kommissionen inte har funnit något skäl till att det skulle strida mot unionens intresse att avsluta förfarandet, och ingen av de berörda parterna har framfört något sådant skäl. Därför ansåg kommissionen att det aktuella förfarandet borde avslutas. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att lämna synpunkter.
- (11) Vissa berörda parter uttryckte stöd för avslutandet av förfarandet. Andra berörda parter uttryckte stöd för avslutandet av förfarandet, men begärde att undersökningsresultaten skulle lämnas ut.
- (12) I detta avseende bör det noteras att kommissionen inte har dragit några slutsatser utifrån sina undersökningsresultat och därför inte kan lämna ut sådana uppgifter som samlats in innan klagomålet återkallades.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 49, 16.2.2011, s. 16.

⁽³⁾ EUT C 49, 16.2.2011, s. 21.

- (13) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingade skäl som talar emot att avsluta detta förfarande. enligt ISO-standard 1628-5, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20, med ursprung i Oman och Saudiarabien.
- (14) Kommissionen finner därför att antidumpningsförfarandet beträffande import till unionen av visst slags PET med ursprung i Oman och Saudiarabien bör avslutas.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 2011.

Artikel 1

Härmed avslutas antidumpningsförfarandet beträffande import av polyetentereftalat med en viskositet på 78 ml/g eller mer

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

2011/834/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 13 december 2011 om avslutande av antisubventionsförfarandet beträffande import av visst slags polyetentereftalat (PET) med ursprung i Oman och Saudiarabien** 43

2011/835/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 13 december 2011 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av visst slags polyetentereftalat (PET) med ursprung i Oman och Saudiarabien** 45

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV